

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 88 - červen 2017

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**DEN, KDY BYLO
VŠECHNO NARUBY...**

STR. 3

PÁR SLOV ÚVODEM

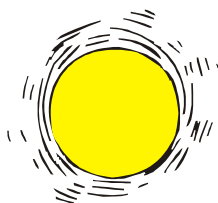
V posledních chvílích letošního školního roku se vám dostává do rukou osmaosmdesáté číslo Puclíku, které je jako vždy v tomto období věnováno především výletům a exkurzím, s nimiž se s příchodem jara vždy roztrhne pytel. Kromě nich jsme ale samozřejmě nevynechali ani ostatní akce a události, které se za poslední měsíce u nás ve škole odehrály. A že jich bylo...

V redakci máme před sebou nejsmutnější událost roku - musíme se rozloučit s Kubou, Radkou, Evčou, Bárou Kikinou a Simčou, kteří po prázdninách už zamíří do úplně jiných školních vrat. Nic s tím nenaděláme, ale je nám to líto - přece jen jsme toho společně tolik zažili... Tak snad už jen přání, ať se jim na středních školách líbí a někdy si na nás vzpomenou.

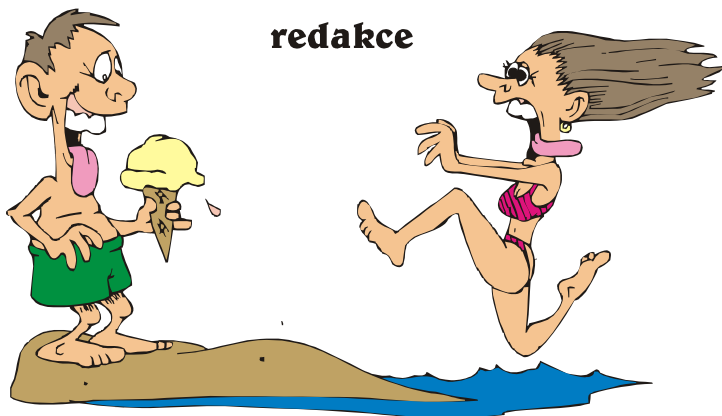
Vám všem příjemné počteníčko...

Redakce

**Krásné a slunečné
prázdniny přeje
všem čtenářům**

redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- 29. 06. 2017 Slavnostní vyřazení žáků 9. tříd
- 30. 06. 2017 Vysvědčení
- 01. 07. 2017 Začátek letních prázdnin

**PUCLÍKOVA
ŠUŠKÁRNA**

- Danča Vodičková z 8.C pod náva-
lem studijních povinností jaksi po-
zapomněla, že si uložila v šatní
skříňce kávu s mlékem, a nechala
ji tam odležet rovnou tři měsíce.
Odér, který se následně z tohoto
nápoje začal šířit všemi směry, po-
stupně prostoupil i uskladněným
oblečením, a tak jednoho dne při
tělocviku začala paní učitelka Ko-
vačičková pátrat, co to v té tělocvič-
ně tak smrdí... Osazenstvo dotče-
né skříňky chtělo pachový problém
vyřešit, a tak Káťa Rosecká dosta-
la spásný nápad - vystříkat skříňku
sprejem na WC. Geniální! Jestliže
doposud skříňka pouze zapáchala,
po sprejovém zásahu se z ní začal
šířit ultratotálsmrád, že by to pora-
zilo i vola ☺...
- Školní výlet 8.B do Prahy byl díky
brzkému vstávání a velkému vedru
velice únavný. Při návštěvě Domu
U Zlatého prstenu, kde byl vzduch,
který už vlastně ani neobsahoval
kyslík, se únava výletníků znásobi-
la natolik, že skoro začalo jít o ži-
vot. Po svém to vyřešila paní uči-
telka Kovačičová, která si v míst-
nosti s modelem Prahy z doby Kar-
la IV. - i když byl výklad paní prů-
vodkyně zajímavý a model Prahy
ještě víc - neplánovaně na chvíli
zdřímla ☺. Ale nikdo se tomu nedi-
vil, unavení byli všichni a zdřímli by
si nejraději také...
- Do Prahy se na výlet vydala i 6.C
a také její putování bylo náročné.
Vedro a celodenní pestrý program
udělaly své, a tak při zpáteční ces-
tě vlakem, když se paní učitelka
Ficová snažila něžně přimět své
svěřence, aby se z uličky přesunuli
do kupé, zařvala na ně z posled-
ních sil: „Zalezte do třídy!“ No jo, to
se lehký řekne, ale ve vlaku dost
těžko udělá ☺. Ale inteligentní děti
ze 6.C pochopily, že je vlastně fuk
kam, ale hlavně je potřeba někam
zalézt - a tak zmizely v kupé. Je vi-
dět, že prázdniny už nutně potře-
bujeme všichni ☺...

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Den naruby	3
▪ Devět let	4
▪ Turnaj v piškvorkách	5
▪ Devátáci u přijímaček	6
▪ Ajtík; 2017	9
▪ Výsledky letošního sběru	10
▪ Volby v 9.B	11
▪ Anketa	12
▪ Koulavé odpoledne 8.B	14
▪ Sloupečky	15
▪ VZPoura úrazům	16
▪ Přijímačky do výpočetky	17
▪ Trosečník	18
▪ Den dětí plný zábavy	20
▪ První pomoc	22
▪ Návrat z říše snů	23
▪ Jak se žije babičce a dědečkovi	24
▪ Perličky z naší školičky	25
▪ Život ve vesmíru	26
▪ Ekofanda	28
▪ Nacistické peklo Osvětim	34
▪ Snídaně se starostou	35
▪ Puclík čte ušima	36
▪ Jsme dobří rodáci	37
▪ Kdy je sex NEbezpečný	38
▪ Deníček jedné vypečené třídy	39
▪ Exkurziáda	40
▪ Školní liga 2016-2017	43
▪ Naše jarní toulání	44
▪ Naš první řidičák	46
▪ Ze života hmyzu	46
▪ Výlety 2017	47
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	60

DEN NARUBY

V pátek 2. června 2017 se na naší škole uskutečnil Den naruby. Už od rána se do školy začali scházet naši spolužáci, které jsme ani nepoznávali. Holky donesly všechno svoje oblečení a líčení, co by mohlo klukům padnout, a před první hodinou nastal boj o čas. Rozdělení, kdo bude malovat oči, kdo pusy a kdo bude natáčet vlasy, jsme měli dohodnuté už den předem. Holky den předem také vybrali doma tátům skříň a vykoupili černou barvu na obličej, protože vousy nemohly chybět.

A tak se stalo, že nám po škole začaly chodit doposud zcela neznámé dívky s růžovými sukněmi, na podpatcích, s odvážným výstřihem nebo prapodivným líčením ☺. Dále se u nás také objevili opraváři v montérkách, elegantní pánové v oblecích a celkově tohle „klučičí“ osazenstvo školy byl trochu takový jeden kšiltovkový klub.

Nesmím zapomenout ani na naše zvláštní vyučování, kdy si vždy skupinka žáků vzala na starost jednu hodinu a tu celou zorganizovala. Naše hodiny obsahovaly spoustu soutěží a s učením v ostatních dnech to nemělo nic společného.

O velké přestávce měla každá třída vybrat jednu nejlépe namaskovanou slečnu a jednoho chlapce, kteří se měli zúčastnit soutěže o titul MISS a MISSÁK NARUBY, a věřte, že to nebylo vůbec jednoduché. Soutěžící se potom odebrali do přespolký, kde byli nafoceni, a na webových stránkách školy byl vytvořen hlasovací formulář, kde každý mohl vybírat svoje favority. Hlasování probíhalo po dobu jednoho týdne a vyplynulo z něj pořadí nejúspěšnějších převleků:

MISS NARUBY

1. Hildegarda (Jakub Starý, 9.C)
2. Filipka (Filip Kadlec, 9.B)
3. Žanetka (Tomáš Juránek, 7.C)

MISSÁK NARUBY

1. Erik (Erika Petrová, 9.B)
2. Tonda (Antonie Slonková, 8.C)
3. Martin (Martina Krejčíková, 7.C)

Do tohoto dne se zapojili téměř všichni a byla to velká sranda. Doufáme, že se tato akce bude v dalších letech opakovat...

Barbora Mikešová, 9.C

DEVĚT LET

Simona Pivková, 9.B

Co je na základní škole nejhorší? Jednoznačně devátý ročník. Proč? Když jsme nastupovali do první třídy, bylo všechno pro nás tak nové, jiné a velké. Postupem času jsme se ve škole zabydleli a byli tady úplně jako doma. Akorát že doma nás pořád nehlídali učitelé, jestli náhodou nesedíme na lavicích, na topení a nebo třeba na skříních ☺. Popravdě se ani učitelům nedivím, že nás pořád jenom hlídají. Mají to s námi těžké a to nemluvím jenom o nás devátáčích, ale o každé třídě na naší škole. Každý z nás má někdy takové to nutkání učitele trochu potrápit, naštvat nebo si z nich jenom udělat srandu. Nikdo nikdy nechtěl ustoupit.

Když si vzpomenu na šestou třídu, nebyli jsme tak dobrá parta. To se ale změnilo. Než jsme došli do devítky, stali jsme se nerozlučnou třídou a mysleli jsme si, že nás nic nerozhádá. Vždy jsme drželi při sobě a podporovali jsme se navzájem.

A pak přišla devátá třída. Dohodnout se na společných tričkách, na vyřazení žáků a na všem možném - je těžké, aby se všichni shodli. Doporučení pro vás v nižších ročnících: vše řešte v klidu, nemá cenu se hádat a hlavně každý řekněte svůj názor. Je těžké vyhovět všem ze třídy, ale když řeknete svůj názor, znamená to, že jste se na všem podíleli všichni. A to je důležité. Nehádejte se kvůli maličkostem a raději si pořádně užívejte poslední společný rok.

Zvládnout všechno v devítce není vůbec jednoduché. Učení na přijímačky, trénování na vyřazení a k tomu všemu se ještě učit do školy. Ne všichni učitelé pochopí, že je pro vás nejdůležitější učení na přijímačky. Doporučuji se hlavně nestresovat a učit se. Jsou zde na škole učitelé, kteří pochopí, že se potřebujete učit, a pomůžou vám. Vždycky to nějak dopadne...

A nakonec bych chtěla poděkovat všem, kteří mě i moji třídu provázeli dlouhých devět let. Na začátku devátého ročníku jsem si říkala, že konečně odtud odejdu, ale teď se mi z naší školy nechce. Ať se stalo cokoliv, vždy na tuto školu budu vzpomínat v dobrém...

Kristina Poulová, 9.C

TURNAJ V PIŠKVORKÁCH

Každý rok redakce školního časopisu Puclík pořádá turnaj v elektronických piškvorkách. Ani tento rok nebyl jiný. Mezi staršími i mladšími žáky se opět našli piškvorkoví nadšenci, a tak mohli ve středu 15. března 2017 usednout k počítačům a poměřit své síly...

Hned po prezenci hráčů přišlo na řadu losování úvodních soutěžních dvojic. První a druhý stupeň soutěžil odděleně a kvůli lichému počtu nahlášených účastníků se zapojil i Kuba Starý z naší redakce. Hraje se na dvě vítězné hry. Ten, kdo prohraje, vypadává a vítěz musí zdolat další postupující soupeře.

Pro některé hráče to byla brnkačka a záležitost několika minut, ale našli se i tací, kteří hru uměli pěkně protáhnout, protože u ní usilovně promýšleli strategii proti soupeři.

VÝSLEDKY TURNAJE

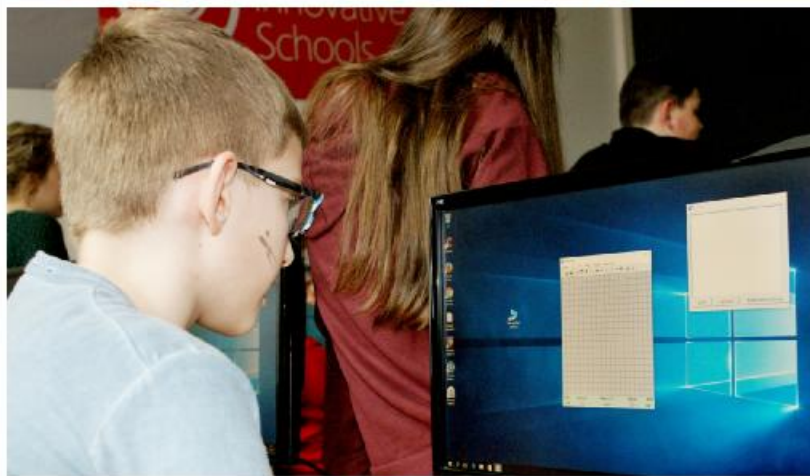
Kategorie 4.-5. tříd

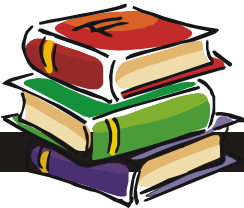
1. Vašek Horňas, 5.B
2. Natálka Heralová, 5.A
3. Marta Kašová, 5.B

Kategorie 6.-9. tříd

1. Michal Žváček, 7.B
2. Jirka Blaha, 9.B
3. Honza Dufek, 9.B

Všem výhercům blahopřejeme, ostatním soutěžícím děkujeme za účast a těšíme se na příští rok...

DEVĚTÁCI U PŘIJÍMAČEK

Chcete vědět, jaké to je dělat přijímačky na střední školu? Pokud ano, čtěte dál. Naši redakční devětáci se s vámi podělí o své zážitky a zkušenosti, které mají čerstvě za sebou...

GYMNÁZIUM VINCENCE MAKOVSKÉHO NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

12. dubna 2017 nastal den D pro všechny devětáky, co snad znáte. Měsíce příprav najednou jako by nebyly. Tréma s každým dělala své. Ráno v tento den bylo zvláštní - nebylo tep-

lo ani zima, nebylo hezky ani ošklivě, prostě nepopsatelně...

A to stejné se mi odehrávalo v hlavě. Ne strach, radost ani nedočkavost. Nepopsatelný pocit, který mě svým způsobem děsil. Snažila jsem se udělat ráno stejné jako každé jiné, ale nějak to nešlo.

Oblékla jsem se a vydala na autobus. Čím víc jsem se přibližovala ke škole, tím jsem měla větší trému. Najednou jsem stála před školou a přemýšlela, jestli to má cenu. Má cenu vstoupit dovnitř a otevřít novou kapitolu mého života?

Překročila jsem práh a v tu chvíli ze mě všechna ta nervozita opadla. Najít třídu byla hračka, dav lidí už před ní stál a každý z nich si nervozitou mnul ruce. Třída se otevřela a každý vběhl rychle dovnitř. Pak už vše probíhalo, jak mělo. Rozdaly se papíry a 70 minut

hrůzy, děsu a matematiky nastalo...

Hrozný pocit zjistit, že vaše budoucnost leží před vámi, stačí jedna malá chyba a můžete si vybírat jinou školu... Stačilo zvednout hlavu a viděli jste, jak se každému klepou ruce. Když už jste si mysleli, že vše máte dobře, skončilo oněch sedmdesát minut. V ten moment si nikdo nebyl jistý, jestli vše vyplnil nebo jestli to má správně.

Po dvou hodinách přišla čeština. Pro někoho utrpení, pro někoho záchrana. 60 minut uteklo dřív, než jsem stačila mrknout. Potom už jsem měla jen pocit štěstí a klidu. Vše je za mnou. Až po chvíli mě došlo, že to stejné si zopakují za týden u druhého kola.

Simona Pivková, 9.B

STŘEDNÍ PEDAGOGICKÁ ŠKOLA LITOMYŠL

Ráno jsme vstávala už v pět, abychom stihli dojet až do Litomyšle. Cesta trvala asi hodinu. Jako první jsme měli dorazit do třídy, kde jsme byli rozdělení podle praktické zkoušky

(tělocvik, výtvarka a hudebka). Rozdali nám čísla a řekli, jak den bude probíhat. Pak už jsme se mohli rozejít do tříd, kde se měly zkoušky konat.

V 8:30 k nám přišla paní učitelka, která nás měla hlídat, udělali jsme úvodní administrativu, rozdala nám testy, zápisové archy a mohli jsme začít. Po sedmdesáti minutách

plných matematiky si testy vybrala a měli jsme dvě hodiny pauzu. S rodiči jsme se prošli po městě, navštívili pár obchodů a pak se vrátili zpět do školy.

V 11:45 za námi zase přišla stejná paní učitelka a pokračovalo to podobně – úvodní administrativa, rozdání testů,

záznamových archů a pak samotná zkouška. Na češtinu jsme měli šedesát minut a končili jsme zhruba v jednu.

Pak přišla další přestávka, po níž se měla konat praktická zkouška. Já ji dělala z výtvarky. Měli jsme nakreslit a vystínovat předmět z papíru, který nám dali, a udělat k tomu

koláž. Zkouška trvala šedesát minut. Bylo těžké všechno stihnout, ale když jsem se bavila s ostatními, tak jsme neměla ty pocity sama. S namoženými mozky jsme se kolem třetí všichni, kdo dělali výtvarku, rozešli domů.

Barbora Mikešová, 9.C

GYMNÁZIUM ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

Díky jednotným přijímacím zkouškám jsme letos všichni v celé České republice 12. dubna usedli do lavic v naší vysněné střední škole. Jak jsem se tak dívala po třídě, většina se tvářila, jako by to měla „na háku“, což je dobrý zastrahovací prostředek, který jsem ale se svými klepajícími se koleny napodobit nedokázala ☺.

Po chvíli k nám přišel pan učitel s matematikou, vysvětlil

nám zadání, které jsme všichni stejně už slyšeli stokrát, a mohlo se začít. Příklady mi přišly většinou celkem jednoduché, dokonce jsem zvládla i všemi nenáviděnou úlohu číslo šest s počítáním vodovodů. I tak jsem však lepší výsledek získala na druhém termínu.

Po matematice jsme měli dvě hodiny pauzu, tak jsme s holkami zašly do centra, abychom si společně zanádařovaly na

CERMAT ☺. Poté přišla na řadu čeština, kde jsme se dozvěděli celý rodokmen faraona Tutanchamona, řešili vraždu na ostrově a zakřičeli si na stromy.

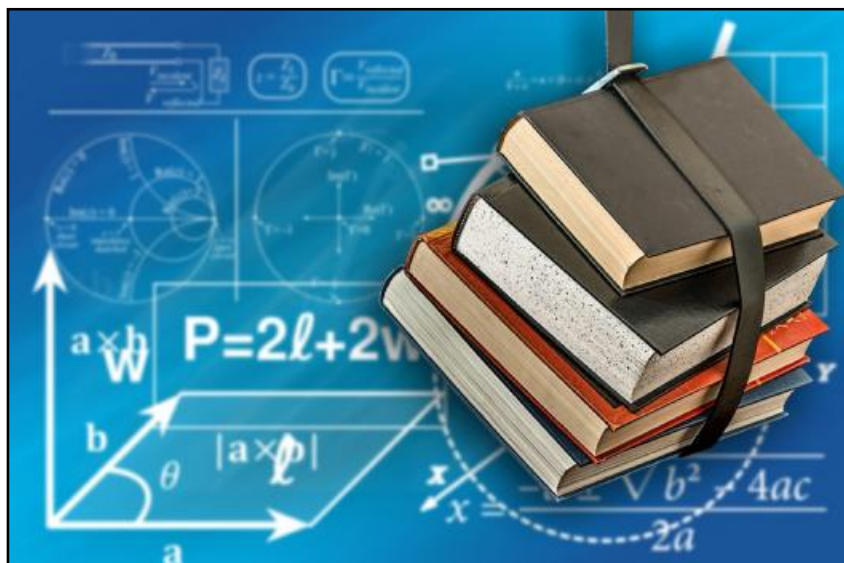
Po skončení jsem si chtěla odychnout, ale vzpomněla jsem si, že za týden mě čeká ještě druhý termín.

Eva Pelikánová, 9.C

VOŠ A SPŠ ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

12. dubna 2017 nastal pro všechny žáky devátého ročníku den D. Nastal den, na který jsme se připravovali několik měsíců dopředu – den přijímacích na střední školu.

Ráno jsme se vzbudila a řekla si, že to prostě nějak dopadne. I přesto jsem cítila, jak jsem nervózní a dělá se mi nevolno ☺. Jako první školu jsem zvolila průmyslovku ve Žďáře nad Sázavou. Jely jsme autem s mámou. Hned na chodbě stály rozpisy, v jaké třídě kdo je. Nablízku byli učitelé, kteří nám říkali, kudy máme jít. Naštěstí mě na místo dovedl

kamarád, jinak nevím, jestli bych trefila. Vše mělo začít v 8.30 a já měla více než půl-

hodinový náskok. Do třídy jsem přišla jako první, což byla výhoda, poněvadž jsem si

mohla vybrat, kam si sednu. Na druhou stranu - když jen tak sedíte půl hodiny, postupně přicházejí další žáci, tak vám pomalu začíná docházet, že už je to tu, a nervozita stále stoupá.

Hodiny konečně ukázaly 8.30 a do dveří vstoupil pan učitel. Postupně si nás volal dopředu a dával nám testové sešity, do kterých jsme si měli napsat svá evidenční čísla. To ale nastal zmatek, protože tam bylo spoustu čísel a nikdo nevěděl,

jaké z nich napsat. A pan učitel si také nebyl jist. Poté každému rozdal záznamový arch. Nakonec nám řekl pokyny k vypracování a mohli jsme začít.

Nejdříve přišla na řadu matematika, z které jsem měla větší strach. Nějak, nevím jak, jsem to vypočítala a nastala téměř dvouhodinová pauza. Sešla jsem se s kámoškami, které byly na gymplu vedle, a šly jsme do kavárny. Probíraly jsme výsledky a já postupně

začínala přicházet na spoustu chyb, které jsem udělala ☺.

Před polednem jsme se opět všichni sešli, tentokrát na češtinu. Začátek probíhal stejně. Nervozita ze mě už opadla. Největší starost mi dělal můj močový měchýř, který byl plný fialkové limonády, kterou jsem si dala v kavárně. I přesto jsem češtinu odevzdávala s radostí, že už to mám konečně za sebou.

Radka Havelková, 9.C

EDUCANET BRNO

Já osobně jsem se hlásil na obor IT na dvě školy, které byly v Brně. Když jsem dorazil na první z nich (EDUCAnet, soukromá), tak to bylo poznat okamžitě, když jsem vešel do učebny. V lavicích totiž sedili pouze tři lidé, a to dva kluci a jedna holka. Na mojí lavici už na mě čekala PETlahev s limonádou ☺.

Když přišel učitel, tak jsme se nestačili divit a koukali jsme nechápavě po sobě a po nich. Ano, nepřišel sám, ale s nějakou kontrolou z ministerstva nebo odkud a ta paní tam s námi seděla u obou zkoušek. Vlastně ani nedutala, seděla

tiše v rohu a něco zapisovala do papírů. Ale znervóznění to bylo dost velké.

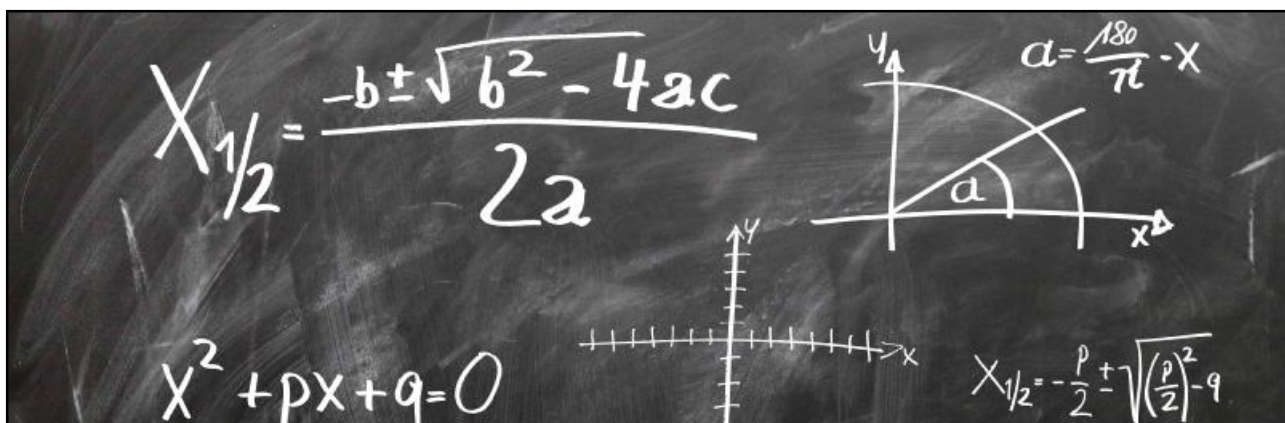
Svoje pocity z průběhu zkoušky vám neřeknu, protože jsem je v tu chvíli vůbec nevnímal, soustředil jsem se jenom na zkoušku. Mezi jednotlivými předměty jsme nesměli opustit školu, a tak jsme se celou dobu poflakovali po chodbách. Nakonec jsme po druhé zkoušce mohli odejít a já jsem přemýšlel nad tím, co všechno jsem zkazil, takže jsem hned upadl do deprese a musel jsem ji zahnat jídlem a kafe ☺.

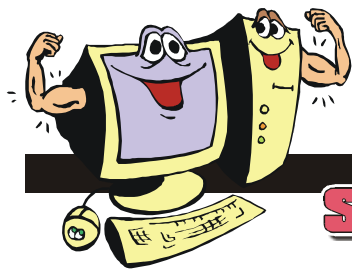
Na druhé škole byl průběh obdobný. Teda až na to, že nás

byla plná třída (a nejen jedna) a o přestávce si mně vyžádal děda a mohl jsem jít na benzínku na kafe a bagetu ☺. Po skončení druhé zkoušky jsem už nepadl ani do deprese, ale i tak jsem se najedl ☺.

Na závěr bych jenom řekl, že pro mě byla v 1. kole těžší matematika a ve druhém češtinu, ale i přesto jsem se na tu soukromou školu (na tu jsem chtěl už od začátku) dostal a byl jsem třetí (na zkoušky ve druhém termínu tam přišlo prý víc lidí).

Jakub Starý, 9.C

AJTÍK 2017

SOUTĚŽ MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL

Ve středu 22. března 2017 pořádala již tradičně naše škola pro okolní školy soutěž s názvem Ajtík. Je to akce, pomocí které chceme dětem z malotřídních škol zábavnou formou přiblížit svět informačních technologií...

Letos se do soutěže přihlásilo celkem deset týmů, které se utkaly v šesti disciplínách, kterými byly elektronické piškvorky, hádání pohádek, skládání puclíků, práce s tablety, stavebnice Teifoc a pohybové aktivity v tělocvičně. Na organizaci soutěže se kromě pedagogů naší školy podíleli také žáci třídy 9.C a členové redakční rady školního časopisu Puclík.

Celá soutěž byla zdokumentována mojí maličkostí ☺ a záznam najdete na serveru youtube.com, když si do vyhledávání zadáte Ajtík 2017. Tento ročník určitě nebyl poslední a v dalších letech se mohou děti z okolních škol těšit na nové disciplíny...

TABULKA VÝSLEDKŮ

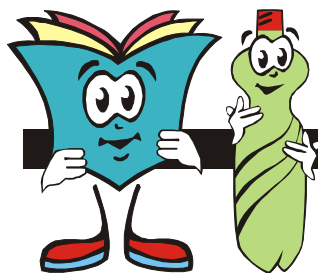
1. místo	ZŠ Křižánky
2. místo	ZŠ Křídla
3. místo	ZŠ Věcov

O zbývajících místech se podělily týmy ze základních škol Nová Ves, Řečice, Radešínská Svratka, Slavkovice, Zubří, Bohdalec a Radňovice.

Děkujeme všem, kteří se jakkoliv podíleli na organizaci a přípravě soutěže a samozřejmě také pedagogům zúčastněných škol za ochotu přijet s dětmi soutěžit. Všichni správně pochopili, že při této akci vlastně vůbec nejde o body nebo konečné pořadí družstev, ale o zábavu, legraci a možnost vyzkoušet si něco nového.

Už teď se můžeme těšit na další společné setkání při soutěži Ajtík 2018...

Jakub Starý, 9.C

Mgr. Pavlína
Poláčková

VÝSLEDKY LETOŠNÍHO SBĚRU

Ve druhém červnovém týdnu bylo ukončeno odevzdávání všeho, co jsme v tomto školním roce sbírali. Vůbec toho nebylo málo, jak ukazuje tabulka (údaje jsou v kg). Všem bych ráda touto cestou poděkovala za aktivní přístup a doufám, že vás elán neopustí ani v novém školním roce, kdy budeme v našich sběrových aktivitách pokračovat ☺...

TŘÍDA	POMERANČ	CITRON	VÍČKA PET	BATERIE	PAPÍR
1.A	6,50	0,00	21,00	24,00	762,00
1.B	26,00	0,90	67,00	144,00	3 326,00
2.A	16,00	0,00	68,00	7,60	1 229,00
2.B	28,70	2,20	77,00	110,00	3 683,00
3.A	11,50	0,60	30,00	19,00	900,00
3.B	9,80	0,00	40,50	48,00	1 217,00
4.A	6,20	0,40	29,70	2,30	1 921,00
4.B	5,60	2,00	17,80	4,40	750,00
5.A	5,30	2,00	16,30	7,70	2 690,00
5.B	9,05	1,35	65,70	16,50	2 566,00
1. stupeň	124,65	9,45	433,00	383,50	19 044,00
6.A	5,00	3,35	8,00	0,00	516,00
6.B	6,95	0,20	6,50	0,30	1 394,00
6.C	4,00	0,00	26,00	3,20	2 548,00
7.A	4,30	0,00	2,00	0,30	2 020,00
7.B	1,00	0,20	12,50	0,00	1 191,00
7.C	12,70	0,90	58,50	0,40	2 728,00
8.A	0,00	0,00	2,00	0,00	1 050,00
8.B	40,30	0,00	9,00	1,00	2 048,00
8.C	0,30	0,00	0,30	0,00	651,00
9.A	1,10	0,00	4,90	1,60	416,00
9.B	2,80	0,85	1,00	0,00	1 250,00
9.C	4,40	0,00	4,50	1,70	225,00
2. stupeň	82,85	5,50	135,20	8,50	16 037,00
ředitelna	0,65	0,00	3,20	16,50	3 443,00
sborovna	0,00	0,00	0,00	0,00	207,00
družina	6,30	3,20	3,70	0,70	1 677,00
příznivci školy	0,00	0,00	0,00	0,00	380,00
jídelna	0,00	1,90	0,00	0,00	740,00
CELKEM	214,45	20,05	575,10	409,20	41 528,00

ODMĚNA PRO NEJLEPŠÍ SBĚRAČE

V přehledové tabulce jste se dozvěděli, jak jsme letos sbírali. Nejlepší sběrači byli za svoji snahu odměněni. Jak? No přece formou zážitků...

Žáci 2. stupně tak nahlédli do poměrně atraktivního zákulisí Letiště Václava Havla v Praze,

panuje na odbavovacích plochách.

Dozvěděli se základní informace o přistávací a vzletové dráze, dostali se do těsné blízkosti startujících a přistávajících letadel a také okoukli nejmodernější stanici Záchran-

kde na ně dýchla atmosféra blížících se prázdnin, kouzlo dalek a poznání. Po důkladné vstupní prohlídce bezpečnostními rámy se seznámili zblízka s provozem a shonem, který

ne a požární služby České republiky. Nechyběly ani informace o biologické ochraně letiště, kterou „zajišťuje“ orel skalní, poštolka, jestřáb nebo sokol.

Dopolední „vzdušně“ zaměřený program vystřídal odpoledne podzemí. Letadlo jsme vyměnili za důlní vláček, kterým jsme se dodrkotali Prokopskou štolou do dolu Anna v největším hornickém muzeu v České republice v Příbrami, kde se v minulosti těžilo zlato, stříbro nebo olovo.

Ze žhavé moderní současnosti jsme se přenesli do minulého a předminulého století a nejen pomyslně, ale také skutečně jsme - vybaveni barevnými ochrannými přilbami - „sfárali“ do Vojtěchova dolu, který v roce 1875 dosáhl hloubky jednoho kilometru a stal se tak prvním dolem na světě, jenž tuto hranici překonal.

Pro žáky 2. stupně je už tedy výlet minulostí, žáky 1. stupně teprve čeká – vyrazí do unikátní expozice Včelího světa v Hulicích a navštíví interaktivní expozici Vodního domu tamtéž.

VOLBY V 9.B

Simona Pivková, 9.B

Volby se pomalu, ale jistě blíží, avšak v 9.B už je po volbách ☺. V hodině občanské výchovy jsme pracovali na projektu, v rámci kterého jsme si měli vytvořit vlastní politickou stranu...

Všichni jsme se rozdělili do skupin a pár hodin na projektu dělali. A pak to začalo - každý si připravil volební kampaň ☺. Všude byly rozvěšeny plakáty - a to nejen ve třídě, ale i po celé chodbě. Každý to pojal trochu jinak. Jednotlivé skupiny se vystřídaly před tabulí a seznámili ostatní s tím, na

čem těch pár hodin pracovali. Každá ze „stran“ se snažila vysvětlit, co by chtěla v naší zemi změnit. Součástí kampaně bylo také občerstvení, a tak byly nabízeny různé pochutiny, jako jsou třeba cupcaky, bonbóny a tatranky. Prostě volební kampaň, jak má být ☺.

Pak přišla řada na samotné volby. Každý mohl hlasovat pro tři strany, které ho zaujaly buď svým programem, a nebo jídlem. Nakonec volby vyhrálo MSŽ – Mezinárodní strana žen. Ale na tom už nezáleží. Všichni jsme se dobře pobavili a hlavně naplnili naše hladová břicha ☺.

ANKETA

TENTOKRÁT O SPORTU

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Věděli jste, že průměrná česká domácnost utratí ročně za různé sportovní aktivity více než čtrnáct tisíc korun? Za touto částkou si můžeme představit cokoli - jak vlastní sportování a k němu finance na potřebné vybavení, tak třeba i náklady na vstupenky na různé sportovní podniky a utkání. V naší anketě jsme tentokrát zjišťovali, jak jste na tom se svým vztahem ke sportovním aktivitám právě vy...

- 1. otázka:** Děláte aktivně nějaký sport?
- 2. otázka:** Sledujete nějaké sportovní soutěže?
- 3. otázka:** Byli jste někdy na nějakém sportovním zápase živě?
- 4. otázka:** Díváte se na nějaké sporty v televizi? Na které nejvíc?

ŽÁCI

Martin Kršek, 6.B

1. Ano, dělám hlavně florbal.
2. Ano, třeba hokej, florbal, házená.
3. Ano, byl. Například v Brně na florbale.
4. Nejvíce sleduji florbal a hokej.

Michaela Trojánková, 7.C

1. Nedělám, jen mažoretky.
2. Ano, někdy.
3. Byla jsem na fotbale ve Žďáře nad Sázavou.
4. Někdy ano. Na fotbal.

Michaela Pinterová, 6.C

1. Ano, sport dělám - judo.
2. Dívám se na judo, někdy na hokej a biatlon.

3. Byla jsem na soutěži v judu v Maďarsku. Byl to velký turnaj.

4. Na televizi moc času nemám. Nejvíc se ale asi díváme na judo a hokej.

Aneta Rousová, 8.A

1. Žádný sport nedělám.
2. Ne.
3. Na hokeji ve Žďáře.
4. Ano, na hokej a fotbal.

Jarmila Příhodová, 9.A

1. Jestli se počítá gaučing, tak ten ☺. Jinak se pokouším běhat.
2. Myslím, že ne.
3. Každý asi někdy byl na fotbalovém zápase, co se hrává na vesnicích.
4. Ano. Sleduju hokej! Protože prostě Kometa!!!

Barbora Špačková, 8.A

1. Závodně běhám, jezdím na kole a plavu - už dvakrát jsme se účastnila závodu

Mexický triatlon. Se psem se pokoušíme o cannicross (*běh se psem*) a o dagmans (*jízda se psem na kole*). Jezdím na koni. Doma mám i králíka a s ním začínáme králičí hop. No a nakonec mám ještě jako sport hasiče ☺... V červnu mám dva závody.

2. Fotbal, hokej, biatlon, dostihy.

3. Ano, byla jsem v Novém Městě na Moravě na biatlonu.

4. Nejvíce? To bude asi ten biatlon.

Lukáš Krejčí, 8.B

1. Hraju squash.
2. Sleduju squash.
3. Ne, nebyl jsem živě na žádném sportovním zápase.
4. Kdybych mohl sledovat squash v televizi, tak bych

ho sledoval, ale dávají ho velmi málo, takže ho spíš sleduju na youtube.

Erika Petrová, 9.B

1. Ano, mažoretky.
2. Někdy.
3. Na fotbale v Novém Městě na Moravě.
4. Nejvíce biatlon a krasobruslení.

UČITELÉ

Mgr. Jana Klementová

1. Závodně žádný sport neprovozují, rekreačně si ráda zahrají volejbal nebo squash, ráda plavu.
2. V současné době sport naživo nesledují, jelikož není tolik času.
3. Když jsem studovala, často jsem chodila na volejbalové zápasy, kde hrály moje kamarádky a na hokej.
4. V televizi sledují sportovní kanály dost často a je mi jedno, co tam je (snad kromě bojových sportů a kopané - pokud nehraje reprezentace). Nejvíce sledují asi tenis a hokej.

Mgr. Petr Smékal

1. Děláním házenou - teď už jen rekreačně. Sedmnáct let jsem hrál závodně, teď už jen jako asistent trenéra. Jinak jezdím na kole, pěší tu-

ristika, potápění, šnorchlování...

2. Jezdím sledovat nejvyšší ligu házené do Nového Veselí - mladší i starší dorost a muži, všichni hrají nejvyšší soutěž.
3. Jak už jsem psal, jezdím každých 14 dní fandit na házenou. Jednou jsem byl na mistrovství světa v házené v Praze a několikrát na biatlonu v Novém Městě.
4. Na televizi moc nekoukám, ale když, tak sleduji hokej - ale jen mistrovství světa nebo olympiádu. A to ještě jenom zápasy České republiky... Občas ze zoufalství vypínám ☺.

Mgr. Ivona Kovačičová

1. Orientační běh.
2. Ano.
3. V poslední době jsem na žádném zápase nebyla.

4. Ano - běh na lyžích, biatlon, cyklistika Giro d' Italia, Tour de France.

Mgr. Barbora Šimonová

1. Ve volném čase se snažím sportovat co nejvíce. Mezi mé nejoblíbenější sporty patří tenis, běh, volejbal,

plavání a in-line bruslení. Důležité je také posilování a strečink ☺.

2. Občas sleduji v televizi hokej, fotbal, tenis či atletické mítinky. V zimě biatlon a běžecké lyžování. Raději ale sportuji sama než pasivně u televize...
3. Byla jsem na několika hokejových utkáních extraligy - v Praze, Pardubicích, Vsetíně, Zlíně. Pak také na hokejovém mistrovství světa v Praze, na tenisovém Fed Cupu v Brně a Davis Cupu v Ostravě a pak samozřejmě na biatlonu v Novém Městě ☺.
4. Nejvíce asi tenisová utkání českého týmu, pak samozřejmě soutěže olympijských her. Ráda fandím českým sportovcům.

Anketu připravily Eva Mošnerová a Karolína Večeřová, 8.B

„KOULAVÉ“ ODPOLEDNE 8.B

Už pár týdnů jsme ve třídě plánovali třídní akci a uznali jsme, že nejlepší bude bowling. A tak jsme se 15. března 2017 po vyučování sešli u tělocvičny a zamířili jsme si to k Penzionu Vrchovina...

Doprovázela nás naše paní učitelka třídní Ivona Kovačičová. Šla skoro celá třída, za což jsme byli všichni moc rádi, a věřili jsme, že si to moc užijeme. Při cestě někteří projevovali svoji pravou tvář a paní učitelka se nestačila divit ☺. Na místě se k nám připojila ještě dcera paní učitelky, rozdělili jsme se do skupinek po

čtyřech lidech a pustili se do hry.

Při hře jsme se hodně nasmáli - ať už vtipným hláškám, nebo pádům spolužáků. Někomu se dařilo moc dobře, někomu méně a někdo byl rád, když neholdil nulu ☺. V zápalu hry jsme zjistili, že ta naše hodina plná bowlingových hodů utekla

hrozně rychle a pomalu jsme se museli odebrat domů.

Všichni jsme byli moc rádi, že si na nás paní učitelka udělala čas, že jsme jedno odpoledne neseseděli doma a naopak jsme se mohli zasmát s kamarády ze třídy...

Eva Mošnerová, 8.B

SPORT SLOUPEČKY

Jakub Starý, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

O Češích se říká, že tělesnému pohybu moc nedají, ale ve sledování televizních sportovních přenosů z pohodlíčka obyváku a v ruce s nějakým vydatným kusem žvance jsme prý přeborníky ☺... Asi na tom něco bude, protože přece jenom u té obrazovky se člověk tak nenadře, a hlavně u ní všichni přesně vědí, jak by to ti naši sportovci měli dělat, aby ty jejich výkony za něco stály a národ je pak mohl náležitě oslavit. A tak jsme se zeptali i Kuby s Darkou, jak je to s jejich sportovním nadšením...

JAKUB

No, jak bych začal... Sport a já jsme byli odjakživa úhlavními nepřáteli. Hodně dlouhou dobu jsem bral sport jenom jako nudnou a pro mě nezábavnou variantu trávení času. Nikdy jsem nebyl nějak sportovně nadaný, a tak jsem se o nějaké převratné sportovní výkony nesnažil.

Ale vždycky tu byl jeden sport, který jsem na devše miloval - a to sportovní gaučing ☺. V tomto sportu exceluji až doteď, a kdyby v něm byla nějaká soutěž, tak bych byl na bedně. Je jenom škoda, že gaučing není na olympiádě, to by měla ČR další medaili k dobru ☺.

No, jak jsem psal, sport mě nikdy nebavil a nechtěl jsem s ním mít nic společného. Ale asi před měsícem jsme se s Vaness z naší třídy a s holčkama z minulých devítek domluvili, že zkusíme fitko. Popravdě - první návštěvu jsem bral ze srandy, ale právě tam se zrodil nápad. Napadlo nás, že začneme chodit pravidelně (ehm..., no, jak se to vezme, dejme tomu, že co nejčastěji ☺), a už jsou tomu skoro dva měsíce, co jsem se začal aktivně věnovat opravdovému sportu.

Nečekal jsem, že mi to okamžitě nějak pomůže, ale je pro mě velký úspěch, že už uběhnu celou třístovku bez zastavení, na což jsem dřív ani nepomyslel. Jinak jezdím i rekreačně (hóóóódně rekreačně ☺) na kole.

Sport jsem přestal odsuzovat a беру ho tak, že ať si ho dělá ten, koho to baví, ale nenutí mě do

něj. Jediné, co pořád nemůžu vystát, je sport v televizi - ten vážně nemám rád...

DARKA

Jak bych začala ☺... Vlastně - chtěla jsem začít jako Kuba, ale protože byl tentokrát (výjimečně ☺) rychlejší a disciplinovanější a odevzdal sloupečky přede mnou, nemůžu se po něm opičit stejným začátkem.

Ani já nejsem zarytým sportovcem. Při slovu „sport“ se mi totiž vždy vybaví rčení „sportem k trvalé invaliditě“. V mém případě to totiž téměř vždy fungovalo podle tohoto scénáře. Díky drilu v baletu a moderní gymnastice jsem se dočkala od nejmenované lékařky ocenění, že jsem extrémně hypermobilní jedinec, což je vcelku v rozporu s mými kloubními problémy ☺.

Na gymnáziu jsem lehce koketovala s volejbalem, ale naše „námluvy“ skončily docela rychle, tentokrát díky problémům s kolenem (i když kvůli tomu třeba vím, že cestovat přeplněným autobusem do Žďáru s francouzskými holemi není dobrý nápad, obzvlášť když vás nikdo nepustí sednout ☺). Na milost jsem snad ochotná vzít jen sporty, které rozvíjejí nejenom tělesného ducha, ale i přátelské vztahy a dá se u nich i chvíli sednout (s pivem a kamarády ☺), což jsou třeba šipky ☺.

Vlastně... Ještě jeden sport chápu, беру na vědomí a občas (pravda, poslední dobou hooóódně občas – tedy párkrát za rok ☺) jsem při návalu podivných myšlenek o tom, že bych snad se svou chatrnou tělesnou schránkou měla něco provozovat, ochotná ho i provádět. Je to běh. Pravda, podle slova „občas“ to i vypadá - chybí mi vytrvalost (tedy dle různých běžeckých fór na netu je prý „rutina“ ji získat ☺☺...), ale pořád je to podle mě jeden z nejnórmálnějších sportů. Nepotřebujete k němu nic. Jen chuť a aspoň trochu slušné boty. Narozdíl např. od sjezdového lyžování, kde jsem si ve slušivém úboru s upnutými lyžáky, ve kterých se (na rozdíl od snowboardových bot, na které mi doma

sedá prach ve sklepe ☺) nedalo chodit, připadla vždy jak připo... kosmonaut ☺.

Tolik o mně a sportu. Důkazem toho, že jsem zde napsala pravdu, možná může být ten prázdný pytlík od brambůrek, které jsem u toho zkonsumovala ☺... Ten se ale k Puclíkovi jako příloha připojit nedá ☺...

Na závěr ještě varování! Tělocvikářům na naší škole a jiným sportovním nadšencům, co u nás studují, je čtení mých a Kubových sloupečků **PŘÍSNĚ ZAKÁZÁNO!** Pokud zákaz poruší, tak jedině na vlastní nebezpečí, protože nevíme, co jim naše názory na sport způsobí ☺☺☺!!!

VZPOURA ÚRAZŮM

Eva Mošnerová, 8.B

Ve čtvrtek 23. března 2017 jsme navštívili pořad VZPoura úrazům, který připravila Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky v městské knihovně...

Čekal tam na nás pan Pavel Brož, který po skoku do bazénu skončil na vozíčku. Ukazoval nám rentgenové snímky své páteře a míchy. Zjistili jsme, jak je mícha snadno zranitelná, když je prý asi jako špageta.

Následně nám přiblížil svůj příběh, jak se mu po skoku do bazénu změnil život. Na základní škole chodil do sportovní třídy a věnoval se biatlonu a lyžování. Po základce šel studovat do Brna a při oslavě

konce studia se mu stal ten osudný úraz.

Všichni jsme ho mlčky poslouchali, protože to pro nás bylo hodně zajímavé a nepředstavitelné. Prezentace s procenty lidí, kteří se nějak zranili a skončili na vozíčku svojí vinou - i u toho jsme na ta čísla nevěřicně koukali.

Dále nás překvapil tím - a teď už mile, že i přes svůj handicap můžou dělat lidé na vozíčku několik různých sportů. On

nám ukazoval, jak hraje ragby. Je to ale hodně finančně náročné, protože na každý sport potřebují jiný vozíček.

Na konci byl prostor na otázky, kde jsme se například dozvěděli, že může normálně řídit auto. Všichni jsme si uvědomili, že na sebe musíme dávat mnohem větší pozor.

Pro všechny byl tento projekt nezapomenutelným zážitkem a vzpomínat na to budeme ještě dlouho.

PŘIJÍMAČKY

DO VÝPOČETKY

Kristina Poulová, 9.C

Každý rok se na naší škole pořádají přijímací pohovory do specializované třídy. Letos se uskutečnily již po čtyřicáté a jejich termín připadl na úterý 11. dubna. Sešli se na nich kromě žáků z naší školy i zájemci o počítačové studium ze sedmi okolních škol...

V osm hodin se všichni shromáždili v kreslárně, kde pan ředitel pronesl úvodní slovo, a poté se pátáci rozešli společně s 9.C, která u letošních přijímaček pomáhala, do jednotlivých tříd a zkoušky mohly začít. Samozřejmě že i letos si s sebou děti braly různá štěstíčka a amulety.

Během jedné hodiny museli uchazeči o studium v počítačové třídě vypracovat písemnou část zkoušky z matematiky, českého jazyka a anglického jazyka. Pak dostaly děti volno, aby se mohly občerstvit a u toho si navzájem sdělit své první pocity z písemné části. Teď nadešel čas pro učitele, kteří pečlivě opravovali písemné práce.

Okolo jedenácté hodiny byly vyhlášeny první výsledky. Část žáků byla přijata okamžitě na

základě výsledků písemné části, ti mohli spokojeně odejít domů. Někteří ale museli ještě projít ústním pohovorem. V tomto okamžiku byly v kreslárně vidět smíšené pocity pátáků - někdo se radoval, někdo byl zase nervózní nebo smutný.

Čekání na ústní pohovor probíhalo v učebně fyziky, zatím-

co v kreslárně se rozhodovalo o budoucnosti pátáků. Výsledky byly ihned po skončení ústní části pohovorů zveřejněny na internetových stránkách školy.

Přijatým žákům gratulujeme a přejeme hodně úspěchů v počítačové třídě...

VEČEŘE S ADÉLOU

Leontýna Oravcová, 6.B

V pondělí 22. května 2017 v odpoledních hodinách nastoupili žáci 6.B a jejich rodiče společně do autobusu a vyrazili do Jihlavy na muzikál Adéla ještě nevečeřela...

V divadle jsme zabrali určená místa a užili jsme si dvě hodiny zábavného představení. Muzikál se všem moc líbil. Cestou zpátky byla v autobuse velká legrace. Už se těším na další divadelní představení...

TROSEČNÍK

ANEB JAK NAJÍT SPRÁVNOU CESTU ŽIVOTEM

Mgr. Hana Knapčoková

Na konec května se již tradičně těší žáci sedmého ročníku. Místo učení je totiž čekají dva dny plné zážitků na dětském táboře v Zubří. Dočkali se i letos...

Však také byli patřičně připraveni. Měli vlastní popsaná a pokreslená trička, vlajky, šátky, barevné hlavy... A velká hra na trosečníka mohla začít. Všechna družstva skvěle plnila jednotlivé úkoly a získala po-

stupně všechny „naděje“. Někteří zvládali lépe, jiní hůře, každému se dařilo v něčem jiném. Ale o to nešlo. Jak sami žáci zjistili – důležité bylo, že pracovali společně, pomáhali si, podporovali se. Naučili se

plno nového a odnesli si domů nejen medaile, ale i plno společných zážitků.

Tento program zaměřený na prevenci rizikového chování je podporován Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky.

ZUBŘÍ 2017 BY VERONIKA KOŠÍKOVÁ, 7.C

On Monday we, 7.B and 7.A class, went to Zubří. We were walking for one or two hours. I was talking to my friends. Our friends from Zubří met us in front of the pub. At nine o'clock we arrived to the camp.

I was with Kája, Mart'a and Míša in one hut. I slept on the upper bed. Before lunch we had three competitions. There

were six teams. Our team was called The Carrots. Our lunch was at twelve o'clock. We had soup and rice with sauce.

At two o'clock there were more competitions. We were on the second or third place meantime. In the afternoon we were sailing on the paddleboats. It was great. The dinner was at six o'clock. We had potatoes. At night we had a disco.

Next morning I got up at seven o'clock.

For breakfast we had bread and tea. Milda broke his arm. He was taken to the hospital. After that we were creating small houses and fantastic places in the forest. After lunch we went to Nové Město na Moravě. The trip was really cool!

Využili jsme příležitosti a otiskujeme zážitky několika účastníků akce - tentokrát v angličtině ☺...

OUR TRIP TO ZUBŘÍ BY JIŘÍ KORBÁŘ, 7.C

At 7,30 a.m we started our trip to Zubří. After 1 hour we arrived to Zubří. The programme started at nine o'clock. Our first task was „throwing with a log“. We weren't lucky in this task. Next task was a quiz about plants and monuments. We made two mistakes. Then we played a game – Lava field.

After that it was lunch. We had disgusting meat with rice. After lunch I and my friends played football and table tennis. When we were tired we went to make our beds. At 1,30 p.m the second part of our programme started. The first task was walking zig-zag in the forest with a scarf on our eyes. Next task was „burning the campfire“. Our time was about three minutes. Last activity was sailing on the paddleboats. It was very funny. Then we had an 1.5 hour break. We played football, table tennis and America. At six o'clock we had dinner and then a disco. At 10,30 p.m we went to sleep.

I and my friends woke up at 6 am. Then we had breakfast and we were creating buildings from products of nature. At twelve o'clock the winners were announced. After that it was lunch. The trip was perfect. At 1 p.m we went back to Nové Město.

DEN DĚTÍ

PLNÝ ZÁBAVY

Také v letošním roce využila spousta tříd oslavy Mezinárodního dne dětí k tomu, aby připravila a prožila nějakou zajímavou akci, která by jim zpříjemnila nejenom tento den, ale která by jim zkrátila to nekonečné čekání na prázdniny...

DEN PLNÝ HER

Tereza Miková, 6.B

Ve čtvrtek 1. června na Den dětí se naše třída 6.B. vypravila cestou na Ski, kde jsme plnili různé úkoly a zasoutěžili si. Počasí nám přálo, bylo teplo a svítilo slunce...

Rozdělili jsme se na dva týmy. Kapitáni byli Tomáš a Éd'a. První soutěž spočívala v tom, že jsme si měli dát pod krk

míček a bez pomoci rukou ho předávat tomu druhému v řadě. Vyhrál Tomášův tým. Další soutěž byla o přemýšlení - mu-

seli jsme uhodnout značky v přírodě. No a opět vyhrál tým Tomáše.

Když jsme postoupili o něco dál, čekala nás soutěž, která spočívala v tom, že jsme na jednoho člena týmu museli navlíknout co nejvíce oblečení. A vítězem byl kdo? No opět Tomášův tým!

Po dalších hrách jsme si dali svačinu a chvíli si odpočinuli. Nakonec vyhrál přece jen i Édin tým, když jsme hádali různá, ale ne moc známá slova. Poslední zastávka byla na hřišti u rybníka, kde paní učitelka Janíčková vyhlásila vítěze celé soutěže. Letošní Den dětí jsme si všichni krásně užili...

POHODIČKA NA PILÁKU

Jolana Horváthová, 7.C

Každý rok si třídy mohou vybrat, jak stráví Den dětí. Ani letos tomu nebylo jinak. Naše třída 7.C se dlouho nemohla rozhodnout, kam vyrazí. Tak dlouho jsme se rozmýšleli, až paní učitelka Marcela Slámová přišla s návrhem, že bychom mohli vyrazit na Pilák do Žďáru nad Sázavou. Souhlasili jsme...

Ve čtvrtek 1. června jsme se sešli před školou a vyrazili na autobus. Dojeli jsme do Žďáru k obchodnímu centru Convent a odtud jsme šli pěšky po cyklostezce až na Pilák. Když jsme dorazili do tohoto velkého volnočasového areálu, dostali jsme krátké instrukce a poučení o bezpečnosti. Po celé dopoledne jsme měli rozchod a mohli dělat vše, co jsme chtěli.

Většina využila možnosti nabízené areálem. Někdo si zapůjčil šlapadla, někdo hrál discgolf či minigolf, jiní využili posilovací stroje, prolézačky a stolní tenis. Někdo třeba jenom relaxoval. Každý si našel to, co ho zabavilo na celé dopoledne.

Nakonec nám paní učitelka koupila jako dárek ke Dni dětí zmrzlinu, kterou si každý vy-

bral podle chuti. Až jsme dojedli, vyrazili jsme na zastávku MHD. Opět jsme dojeli ke Conventu, odkud navazoval spoj do Nového Města. Po příjezdu na autobusové nádraží

jsem šel do školy na oběd a potom už domů.

Tento výlet se nám moc líbil. Byl to skvělý nápad, jak strávit Den dětí, a těšíme se, kam vyrazíme příští rok ☺...

K RADOSTI STAČÍ MÁLO

Barbora Špačková, 8.A

Jak asi všichni víte, tak 1. června je svátek dětí. Naše třída 8.A se vypravila na hřiště pod novoměstskou nemocnici. S sebou jsme si vzali míče, disky a další sportovní vybavení...

Někteří šli hrát přehazovanou s ringo kroužkem, někteří si šli zakopat s míčem a zbytek si jen tak povídal. Hráli jsme

toho hodně, ale někteří se bohužel nezapojili. I když jsme byli po předchozím dnu, kdy jsme byli na školním výletě,

unavení a celí zničení, tak jsme si Den dětí moc užili. Ostatní možná měli lepší program, ale nám k radosti stačí málo ☺...

PIKNIK V TRÁVĚ

Leona Librová, 8.C

Jelikož se blížil Den dětí, měli jsme za úkol vymyslet, co bude naše třída 8.C dělat. Jako první nás napadlo, že bychom se mohli vydat na Tři kříže a tam uspořádat piknik....

Konečně byl čtvrtek 1. června, na který jsme se všichni těšili. Ráno jsme se sešli ve škole a společně jsme vyrazili na Tři

kříže. Když jsme tam došli, vytáhli jsme deky, rozložili je na zem (paní učitelka si dokonce přinesla i nafukovací

gauč ☺) a na ně jsme vyrovnali všechny ty dobroty. Předem jsme se totiž domluvili, kdo co donese.

Měli jsme opravdu spoustu jídla - od sýrů až po pizzu. Hned jsme se do všeho pustili.

Za chvíli byli ale všichni plní, a tak jsme si museli dát krátký odpočinek ☺.

Potom jsme si šli do lesa zahrát vlajky. Rozdělili jsme se do dvou týmů (Francie proti Itálii), ale v lese bylo bohužel spoustu kopřiv a ostružin, a tak jsme byli skoro všichni popálení a poškrábaní. Když jsme dohráli první hru, která byla dost dlouhá, začali jsme hrát druhou a třetí. Nakonec vyhrála Francie.

Protože se už blížilo poledne, sbalili jsme si zbytky zásob i všechny věci a vydali se zpátky do školy na oběd. Doteď ale stejně nechápeme, jak se do nás všechno to jídlo vešlo ☺.

PRVNÍ POMOC

Leona Librová, 8.C

ZÁVĚREČNÁ ČÁST

Na konci března čekala osmáky poslední část vzdělávacího programu zaměřeného na první pomoc. Tentokrát si pro nás připravili přednášku dobrovolní hasiči ze Žďáru nad Sázavou a záchranáři z Nového Města na Moravě.

Přednáška dobrovolných hasičů se jmenovala Co dělat když... (uslyšíme zvuk sirény, se ztratíme, nastane povodeň). Ke každému tématu jsme měli krátký výklad, v rámci kterého jsme získali informace o tom, co v té situaci máme dělat. Také se nás ptali na různé otázky a za správnou odpověď jsme dostali nějakou maličkost. Ve většině případů odpovídal tak jeden nebo dva žáci, ale jakmile se začaly rozdávat bonbóny, byl hned o odpovědi větší zájem ☺.

Když jsme rozebrali uvedená témata, převzali si to do svých rukou záchranáři. Ukázali nám různé přístroje, které oni používají, opakovali jsme si, jak provést první pomoc, abychom si to pořádně zapamatovali. Dozvěděli jsme se, jaká záchranná auta používají k jakým výjezdům, a také nás poučili, jak se chovat, když k nám přiletí záchranný vrtulník. Informovali nás, že bychom nikdy neměli mávat na náhodně letící vrtulník, protože by si posádka mohla myslet, že zra-

něný, ke kterému třeba zrovna letí, je u nás, a také by to mohlo skončit vrtulníkem na naší zahradě a dost vysokou pokutou k tomu ☺.

Na konci přednášky nás zavedli ven, kde měli zaparkované záchranné auto, ve kterém jezdí k zásahům. Celé nám ho ukázali a vysvětlili, k čemu co uvnitř slouží. Na konci byl prostor pro naše dotazy.

Tato závěrečná část cyklu o první pomoci byla pro nás všechny určitě velmi přínosná.

NÁVRAT Z ŘÍŠE SNŮ...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Konec školního roku bývá ve znamení výletů a exkurzí. Všichni se těší, ale znáte to - občas se prostě něco vymkne z rukou. Jako v komiksu, který vytvořila **Kateřina Rosecká z 8.C...**

Simona Mojžíšová, 8.B

JAK SE ŽIJE

BABIČCE A DĚDEČKOVI

Na konci března měli žáci osmých tříd naší školy možnost absolvovat program se zajímavým názvem „Jak se žije babičce a dědečkovi“. Jeho cílem bylo přiblížit lidem naší věkové kategorie to, jak těžký život mají staří lidé a co my jako děti můžeme udělat pro to, abychom se ve stáří cítili co nejlépe...

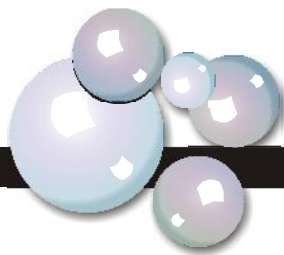
Tento program měl dvě části. V první nás čekala přednáška o tom, co nás ve stáří může potkat za nemoci a jak jim můžeme předejít. Velmi zajímavé bylo zjištění, že spoustu nemocí, které nás ve stáří potkají, můžeme ovlivnit už v našem věku. V průběhu programu bylo k dispozici i hlasovací zařízení, díky kterému jsme si

mohli ověřit, jak jsme na tom se znalostmi, co se stáří týče.

Ve druhé části přišla na řadu simulace stáří. Pomocí různých závaží, která jsme si mohli připevnit na kotníky, záda, zápěstí a podobně, jsme si mohli vyzkoušet, jak těžké to vlastně senioři mají. Chodbičku před knihovnou tedy zaplnili žáci, kteří si většinou na sebe

připevnili všechna závaží, aby si připadali jako opravdoví dědečkové a babičky a aby si mohli na vlastní kůži vyzkoušet, jaké to ve skutečnosti je. Všichni byli překvapeni, jak je všechno najednou mnohem obtížnější. Myslím, že tento program byl velmi přínosný pro každého z nás. Příští rok se osmáci mají určitě na co těšit...

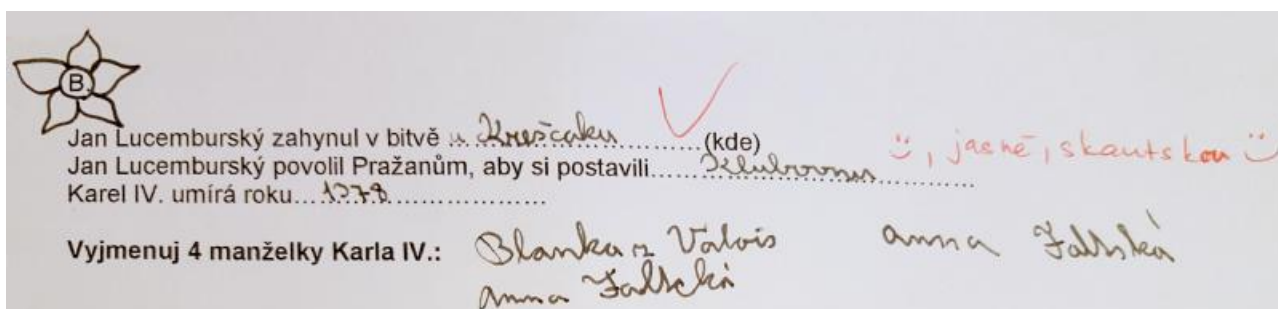
Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY

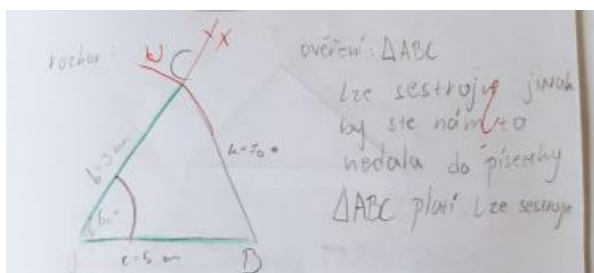
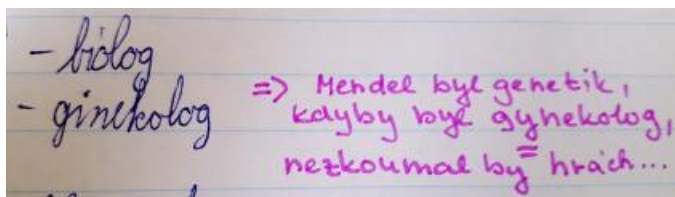
Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Po letošní zimě, která se vracela jak bumerang až do poloviny května, tu konečně máme hezké počasí a jaro - což doufám, že do uzávěrky časopisu vydrží ☺. No a co se děje na jaře?

- 24. dubna slaví svůj svátek **svatý Jiří**, patron Anglie (což jsem, jak chápete, zmínit musela ☺), rolníků a skautů. I skauti v naší škole tento svátek oslavili a někteří ho tak prožívali, že jim zřejmě i některé otázky z písemky evokovaly skautskou tematiku ☺:

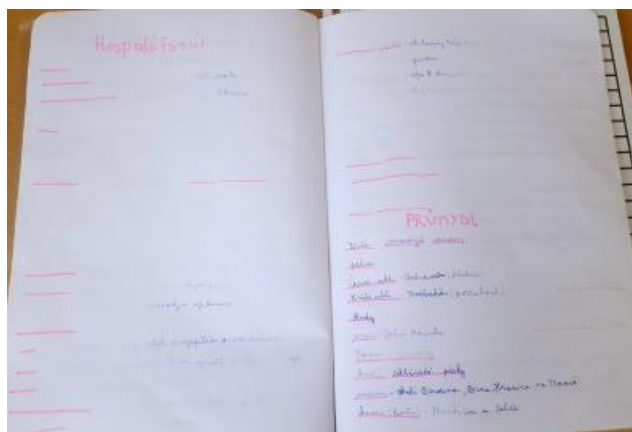

- Johan Gregor Mendel** byl český přírodovědec a zakladatel genetiky. Zdůrazňuji GENETIKY! Pravda, některá slova jsou dost podobná, ale zkoumání v tomto oboru by asi Mendlovi, který byl kromě toho hlavně mnichem a později opatem v klášteře, neprošlo... Posuďte sami ☺:

- A teď tu máme opravdovou perličku ☺. Tady bych se za pisatelku přimlouvala, aby dostala lepší známku, protože logické uvažování, které bezpochyby projevila, přece do věd matematických patří ☺:

- A co na závěr? Žáci se často vymlouvají a omlouvají, že jim něco zmizelo. Sem tam je to penál, pravítko, žákovská knížka... Že vám ale může zmizet látka ze sešitu a vy si před písemkou s hrůzou uvědomíte, že vědomosti nejsou ani v hlavě, ale ani v sešitě? Nevěříte? Je to tak! Stačí psát perem, které je tzv. „gumovací“, a teplem se tedy dá napsaný text vymazat. Ani se nemusíte snažit, stačí totiž sešit nechat na sluníčku. To už udělá práci za vás ☺. Tak vám všem hezké sluníčkové prázdniny a bacha na sešity ☺!

CO JSTE O TAJEMNÉM A NEKONEČNÉM VESMÍRU URČITĚ NEVĚDĚLI...

ŽIVOT VE VESMÍRU

6. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

Dnešní díl je věnován planetě, na které je 98 procent celého povrchu tvořeno vodou. Slanou vodou. Jestli jste někdy viděli slavný sci-fi film Vodní svět, dokážete si to představit. Ta dvě procenta souše jsou jen malinkaté ostrůvky s nějakou vegetací. Vodní svět je plný nezvyklých tvorů, a někteří z nich jsou dokonce i inteligentní...

Chobotnice masožravá

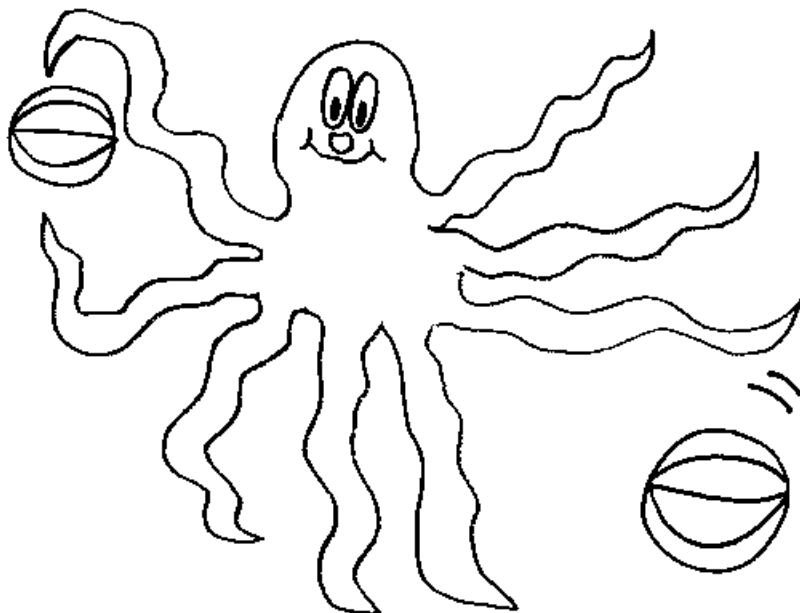
Začneme těmi nejinteligentnějšími tvory. Pokud někdo čeká bytosti podobné malé mořské víle z filmů Walta Disneyho, bude poněkud zklamaný. Tito „vládci planety“ vypadají jako

Tím, že se na jejich planetu dostali i lidé, naučili se chobotnicovití tvorové používat vidličku a nůž. Tím lidé, pozemšťané, donesli na Vodní planetu civilizaci. Problém je,

až tři sady příborů najednou. Rychlost, s jakou konzumují potravu, je záviděníhodná ☺.

Dalším civilizačním výdobytkem z planety Země je podvodní košíková. Chobotnice hrají košíkovou velice náruživě. Podvodní košíková se hraje se dvěma těžkými míči - něco jako naše medicinbaly. Koše jsou uchyceny na skalách pod vodou a chobotnice to mají jednodušší v tom, že nemusí umět skákat, protože při „zavěšení do koše“ jim stačí jen vyplavat výš ☺.

Také počet hráčů je jiný než v pozemské košíkové, kde hraje pět hráčů na každé straně. Podvodní košíková je pro 20 až 50 hráčů v jednom týmu. Vzhledem k tomu, že chobotnice lehce mění barvu těla (jako náš chameleon), musí hru kontrolovat více než 30 rozhodčích. To proto, aby si některý hráč nezměnil barvu dresu a nešvindloval ☺.

velcí hlavonožci – chobotnice.

Jsou to masožravci a na jejich jídelním stole končí všichni tvorové odpovídající velikosti.

že při počtu osm chapadel se těžko učí, ve kterém chapadle se drží nůž a ve kterém vidlička. Většina z nich používá dvě

Chobotnice se k lidem začaly chovat přátelsky, až když zjistily, že při žvýkání pozemšťana žvýkají i neoprenový potápěčský oblek, který jim uvíznul v zobákovitých čelistech. Tak si řekly, že užitečnější jim lidé budou jako dodavatelé

míčů pro podvodní košíkovou. Míč totiž chobotnice neumí vyrobit.

Asi se možná někteří z vás ptají, jak je možné, že se chobotnice na Vodní planetě podobají těm pozemským. No, je

to prosté... Matka příroda si řekla, že když už si dala s chobotnicemi na Zemi takovou práci, proč je nepoužít i na Vodní planetě. Prostě proč měnit něco, co dobře funguje?

Slon vodní

Mezi další zajímavé obyvatele Vodní planety patří například vodní sloni. Dýchají samozřejmě pomocí žáber. Žijí u dna, které rozrývají pomocí svých klů, a požírají drobné živočichy, kteří vyplavou. Pohybují se pomocí čtyř ploutví, které mají místo nohou. Dlouhý chobot slouží jednak jako kormidlo, jednak jím sloni loví ryby, koryše a další živočichy, kteří žijí zavrtaní do písku u dna.

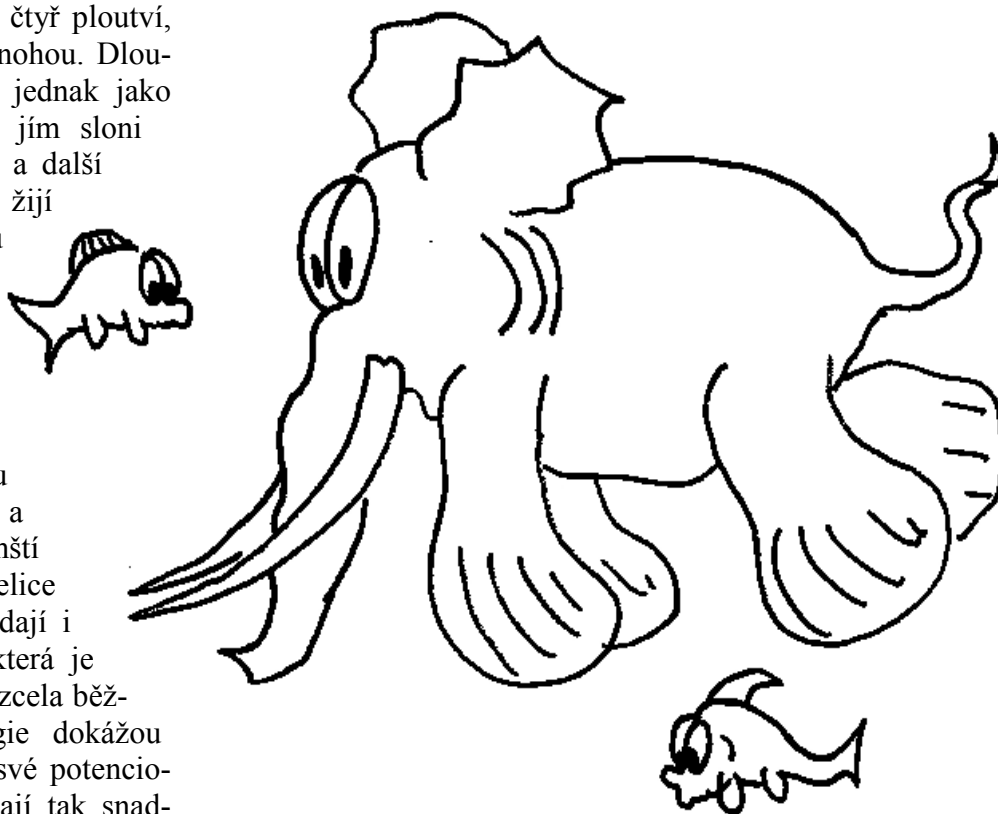
Jejich další potravou jsou mořské sasanky a mořské okurky. Vodní sloni jsou velcí labužníci a stejně jako pozemští sloni jsou i oni velice inteligentní. Ovládají i základní magii, která je na Vodní planetě zcela běžná. Pomocí magie dokážou ovlivnit chování své potenciální kořisti a mají tak snadnější lov.

Jsou velice společenští a pořádají velké sloní sešlosti. Nikdo neví proč. Asi si možná chtějí „jen pokecat“. Také velice rádi

- právě na těchto shromážděních - pořádají sportovní zápasy v jakémsi podvodním lakrosu. Že nevíte, co je lakros? To prostě vezmete takovou pátku, která má místo vý-

Hrají lakros tak vášnivě a s takovým nadšením, že se vlivem jejich pohybu vytvářejí v moři lokální bouřky.

A ještě jedna zajímavost. Vodní sloni dokážou stejně jako

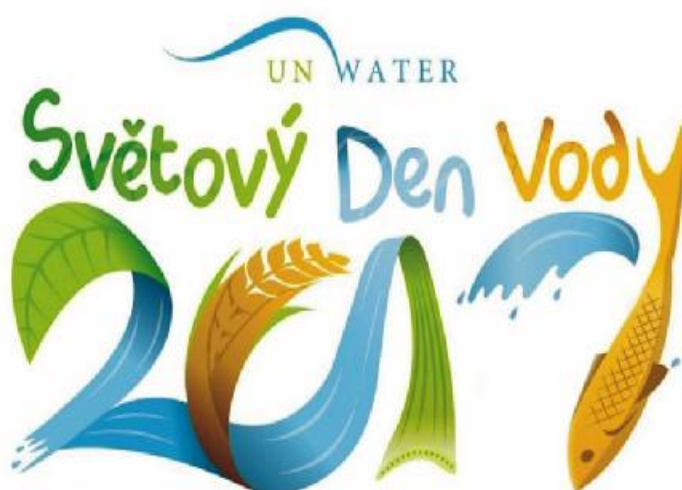

pletu malý košíček, a snažíte se dostat kožený míček do soupeřovy branky. No a vodní sloni to hrají stejně, jen pátku nedrží v ruce, ale v chobotu.

naše velryby pod vodou zpívat. Na rozdíl od našich zpívajících velryb, které vydávají pomalé a táhlé zvuky, dávají vodní sloni přednost heavy metalu.

SVĚTOVÝ DEN VODY

Světový den vody, významný den v kalendáři životního prostředí, který připadá na 22. březen, jsme u nás ve škole letos oslavili po svém. Žáci měli za úkol přijít do školy symbolicky v modrém oblečení...

A protože se v nich nezapře zdravý, soutěživý duch, celá akce byla pojata jako soutěž, kterou jsme nazvali Modrý den. Vítězila třída, která měla v průměru největší množství modrého oblečení na žáka.

Soutěžili samozřejmě nejenom žáci, ale i učitelé nebo třeba správní zaměstnanci školy. Pro žáky druhého stupně byl navíc připraven i kviz, kde děti poměřily své síly ve znalostech o vodě a její spotřebě.

Mgr. Martina Janíčková

MODRÝ DEN

20. března 2017 se konal na naší škole Modrý den. Prvně jsme zavítali na přístavbu, kde nás přivítali s otevřenou náručí. Je ovšem pravda, že z nás měli tak trochu strach či respekt. Například na jména jsme se některých museli ptát alespoň dvakrát. Já osobně bych je pochválila. Už jen proto, že překonali svůj stud a počítali s námi.

Taky jim patří naše pochvala za počet kusů modrého oblečení, kdy mladší žáci byli lepší než několik tříd z druhého stupně. Každý měl alespoň jeden kus modrého oblečení. Prvnáčci, druháci a ani třetáci se za svoje body určitě stydět nemuseli. My jsme se docela strachovali o to, zda vše stihneme ve vymezeném čase spočítat, ale bylo to zbytečné. Přístavbu jsme bez problémů stihli a s dobrou náladou si to směřovali ke starším žákům... Naše tři skupinky si rozdělily

třídy na hlavní budově a šlo se počítat. Mnohé třídy nás ale prosily o pozdější pří-

chod a toho jsme nakonec určitě nelitovali. Třeba v 8.B stálo počítání opravdu za to.

Někteří jedinci na sobě měli úžasné počty modrého oblečení a byla sranda je pozorovat, jak se do nich soukají a pak je zase pracně svlékají ☺. Přiznejme si, že druhý stupeň je škodolibý, a tak se to neobešlo bez smíchu. Našli se i tací, kteří si do školy přinesli patery ponožky, pět modrých triček, mikiny i kalhoty. Nesmíme zapomenout i na paní učitelky a pány učitele, kteří modrým oblečením také nešetřili ☺.

Moje častá otázka pro žáky byla, zda mají modré spodní prádlo. Očividně jim to přišlo vtipné, protože jsem tím rozesmála každého, koho jsem se na to ptala. Je prav-

da, že nebyly do modra úplně všechny třídy. Některé snad ani Modrý den nezare-

gistrovali. Ze začátku jsme se děsili, když kolem nás procházeli žáci v černém oblečení nebo barveném. Jak se ale ukázalo, všechno měli pečlivě schováno a nám tím tedy práci s počítáním nešetřili.

Modrý den si dle mého názoru užili všichni. Snad i ti, kteří moc modrého oblečení neměli, protože jsme jim alespoň sebrali při sčítání kousek z hodiny ☺. Já samotná si den užila a za všechny, kteří se mnou počítali, chci poděkovat za super hlášky, kterými jste nás sto procentně nešetřili ☺..

Jarmila Příhodová, 9.A.

UČÍME SE NAVZÁJEM - POKUSY S VODOU

Žáci devátého ročníku si na Den vody připravili pro mladší spolužáky ze čtvrtých tříd pokusy s vodou. Celkem bylo šest stánků...

Děti zkoumaly různou hustotu kapalin, ochutnávaly a poznávaly minerální vody, zjišťovaly, v jaké kapalině plavou různá tělesa... Vše zaznamenávaly do připravených pracovních listů, kde plnily i další úkoly.

Mladší žáci získali nové znalosti o vodě, osvojili si její fyzikální zákonitosti a starší žáci měli naopak jedinečnou možnost vyzkoušet si roli učitele.

Mgr. Martina Janíčková

ŽIVOT V TŮNÍCH

V jarních měsících jsme se s žáky 9. ročníku vypravili zkontrolovat tůně v lokalitě Hrnečnice. Provedli jsme veškerá měření (teplotu, pH, průhlednost, hloubku, vodivost apod.) a k naší velké radosti jsme měli možnost pozorovat obrovské snůšky vajíček skokanů.

Každá z tůní se pyšnila desítkami či stovkami symbolů nového života, ze kterých se zakrátko vylíhnou pulci, a nebude dlouho trvat a všude kolem tu budou poskakovat malé žabky...

Je příjemné vědět, že se do této lokality opravdu naši oboživelníci navrátili a my jsme toho mohli být alespoň malou příčinou...

MONITORING TŮNÍ HRNEČNICE - 31. BŘEZNA 2017

Počasí

- teplota vzduchu 16,5 °C
- skoro jasno, slabý vítr

Velká tůň

- teplota 4,9 °C
- pH 7,9
- hladina 3 dílky pod úrovní
- průhlednost 30 cm

Malá tůň

- teplota 6,5 °C
- pH 7,3
- hladina 5 dílků pod úrovní
- průhlednost nelze změřit, velmi mělká

Celkový stav

- ve všech tůních (vyjma jedné malé) snůšky vajec skokana hnědého
- tůně zarostlé skřípinou, okolo sítina
- živočichové – slíďák, kachny divoké
- nalezen mrtvý (pravděpodobně) skokan

Mgr. Martina Janíčková

ČISTÁ VYSOČINA

Členové školního Ekotýmu se i v letošním roce zapojili do jarního úklidu, který probíhal na území celé České republiky. Náš Kraj Vysočina tuto akci vyhlašuje již několik let pod symbolickým názvem Čistá Vysočina...

Ekotýmáci se tedy v pondělí 10. dubna 2017 vydali vyčistit území podél silnice Vlachovice - Nové Město na Moravě. Úlovky to byly nemalé - od drobných odpadků přes několikery rukavice, velké množství PET lahví, nápojových plechovek až po zrezivělé trubky, plechy apod. Celkem jsme nasbírali čtyři pytle směsného odpadu a čtyři pytle plastů. Odměnou nám bylo krásné počasí...

Mgr. Martina Janíčková

DEN ZEMĚ VE ZNAMENÍ MYSLIVOSTI

Planeta Země má mnoho podob a tváří. Každý si pod tímto tvrzením představí něco jiného, společná pro všechny by ale měla být její ochrana. U nás ve škole si Den Země – 22. duben každoročně připomínáme a pokaždé ho oslavíme jiným způsobem, jiným programem...

Letos jsme se zaměřili na soubor činností spojených s volně žijící zvěří, naším tématem tedy byla myslivost.

Pořad byl určen pro žáky celého prvního stupně a ti, kteří měli zájem a dobře poslouchali, se dozvěděli celou řadu nových a zajímavých

informací - počínaje historií myslivosti na našem území přes honitby českých králů, které byly běžnou součástí trávení jejich volného času, až po rozdíly mezi rohy a parožími či lesníkem a myslivcem.

Nechybělo ani pravé myslivecké halali neboli troubení slavnostních fanfár, které znějí při ukončení každého honu, nebo ukázka cvičených psů – norníků.

Mgr. Pavlína Poláčková

K OSLAVĚ PATŘÍ DORT

Žáci prvního stupně oslavili letošní Den Země povídáním o myslivosti a lesnictví, pro žáky druhého stupně byla přichystána ekologická olympiáda. No a Ekotým na závěr oslav přidal tentokrát i něco navíc...

Součástí vědomostní soutěže byl i praktický úkol v podobě výtvaru jakéhokoliv živočicha z papírového materiálu. A že se sešla úžasná díla... První místo v teoretické části obsadila Lucie Kulíšková ze 7.B a Lucie Hlaváčová z 9.C. V praktické části zvítězila dvojice Tereza Halová a Tereza Rovenská z 9.C.

I členové školního Ekotýmu slavili Den Země a to upečením dortu ve tvaru zeměkoule. Škoda, že můžete posoudit pouze vzhled, nikoliv chuť. Slavnostní rozkrojení připadlo panu řediteli a pak přišla na řadu ochutnávka. Po dortu se jen zaprášilo...

Mgr. Martina Janíčková

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Je docela možné, že jste název tohoto živočicha ještě neslyšeli. Ale opravdu u nás žije, a dokonce i tady na Vysočině. Tak pozorně čtěte, ať se o něm něco dozvíte...

Bekasina otavní

- Ve světě patří mezi málo dotčené vodní ptáky, ale území České republiky je jimi osídleno jen řídce. Pořád jich zde ubývá, proto jsou zvláště chráněni.
- Žije na vlhkých místech, jako jsou rašeliniště, bažiny a okraje rybníků. Hnízdí na zemi v travinách.
- Na Vysočině je doloženo patnáct hnízdišť.
- Má dlouhý zobák a hnědá pírká na zádech, bíle smetanová má na bříšku.
- Patří mezi tažné ptáky a zimuje zejména ve středozemní oblasti, především v Itálii a ve Francii. Zpátky na hnízdiště se vrací ve druhé polovině března a v dubnu.
- Má mnoho lidových jmen - třeba v němčině se jí říká (přeloženo do češtiny) koza nebeská. Čeští myslivci jí říkají kozlík, protože při letu vydává zvuk, který tak trochu připomíná kozu.

Zdroje: www.prirodavysociny.cz, <http://www.rozhlas.cz/hlas/bahnaci/>

Připravila Světlana Dittrichová, 7.C

EKOINSPEKTOR

Tak jsme zase jednou nakoukli pod skříňky v šatnách naší školy. Žáci si pod nimi dělají odpadkový koš a objevují se zde všechny možné odpadky, které vás jen napadnou, dokonce i takové „mňamky“, jako například shnilé ovoce. Všichni by si měli uvědomit, že odpadky se hází do koše a ne pod skříňky!

POSLEDNÍ VÝPRAVA EKOTÝMU

V pondělí 12. června 2017 se ekotýmáci v čele s paní učitelkou Janíčkovou vydali na poslední výpravu končícího školního roku. Naším cílem bylo dorazit na chatu paní učitelky, kde jsme si mohli u ohýnku opéct párek, najít poklad a taky si v klidu popovídat...

Od začátku jsme se bavili. Cestou jsme plnili různé úkoly s ekologickou tematikou, které měla paní učitelka skvěle připravené. A jakmile holky u jednoho z úkolů rozdaly muffiny, které jako překvapení upekly, už byli všichni v opravdu skvělé náladě ☺.

Když jsme dorazili do již zmíněného cíle, začali jsme shánět dřevo na oheň. To nebyl žádný problém, protože chatička je v lese. Pak už stačila jedna sirka, aby se oheň krásně rozhořel... Po chvíli ale začalo pršet. Paní učitelka nám sice chtěla prozradit, kde poklad hledat, ale my se jen tak nevzdali a i přes promočená trička jsme udatně hledali ☺. Nakonec se nám to přece jenom povedlo a s velkou taškou plnou sladkostí jsme utíkali do chaty. Tam jsme se spravedlivě podělili.

Tým, kterému se v úkolech po cestě lépe dařilo, dokonce získal čínské koláčky štěstí, kde se dozvěděl, co ho do budoucna čeká ☺. Poté už hurá ke škole a domů, aby nás zase nezastihl déšť.

Bylo to moc fajn a myslím, že nemluví jenom za sebe, když říkám, že jsme si to skvěle užili...

Helena Bílková, 8.A

ANKETA

1. Jedeš o prázdninách někam na dovolenou?
2. Jak v létě pomáháš přírodě nebo svému okolí?
3. Řekni jedno slovo, které se ti vybaví pod pojmem PŘÍRODA.

Lucie Klementová, 6.B

1. K moři.
2. Třídím odpad. Nic jiného mě nenapadá ☺...
3. Rostlinky.

Kateřina Hrdinová, 9.B

1. Ne.
2. Nijak.
3. Stromy ☺.

Jakub Gregor, 7.C

1. Ano.
2. Třídím odpad.
3. Les.

Kristýna Jíchová, 8.B

1. Jo, jedu.
2. Tak já nevím, já furt venku něco dělám ☺...
3. Rostliny, květiny a tak...

Simona Lemperová, 7.C
Veronika Jamborová, 7.C

NACISTICKÉ PEKLO

OSVĚTIM

Eva Pelikánová, 9.C
Radka Havelková, 9.C

Na konci dubna se 9. třídy vypravily na exkurzi do bývalého koncentračního tábora Osvětim v Polsku. Když nám paní učitelky poprvé řekly, že sraz bude v půl páté ráno, všichni se zhrozili. Ranní vstávání nám k tomu znepríjemnil pocit, že v tento den vyjdou výsledky přijímaček na střední školy, a navíc ještě prudký déšť. Proto jsme se, když přijel autobus, rychle nasoukali dovnitř, abychom se zahřáli...

Cesta probíhala v klidu, dokud jsme před Poličkou nenarazili na sněhovou kalamitu. Nastala chvilka napětí, kdy se všichni obávali, zda vůbec dojedeme do cíle. Nakonec se ale cesta uvolnila a po čtyřech hodinách jsme dorazili na místo. Před vchodem do tábora jsme museli projít přísnou kontrolou, přes kterou ale naštěstí všichni - jen s mírnými zádrhely - prošli. Poté jsme se rozdělili do dvou skupin a pomocí hlasového zařízení nám paní průvodkyně sdělovala informace o jednotlivých blocích areálu.

Viděli jsme hrůzy tábora v podobě například starých bot, kartáčů, kufrů a jiných věcí,

které zbyly po zemřelých, dokonce i místnost s ustřiženými vlasy. Na konci této prohlídky

jsme došli do bývalých plynových komor, které ale byly skoro celé zničené.

Na druhou pasáž prohlídky jsme se přesunuli do další části - Březinky, německy Birkenau, kde nacisti rozdělávali příchozí lidi z transportů. Kvůli špatnému počasí jsme nemohli projít celým táborem, a tak jsme si prohlédli alespoň budovy, kde lidé pobývali nebo chodili na záchod. V této části to měli vězni mnohem horší, životní podmínky tu byly hrozné.

Při přejezdu autobusem už všichni nervózně projížděli internet nebo čekali na hovor od rodičů, aby se dozvěděli, zda byli přijati na střední školu. Další část programu se mu-

sela kvůli dešti pozměnit - místo procházky Krakowem jsme navštívili bývalou Schindlerovu fabriku, kde se nachází muzeum, které popisuje život v Polsku za 2. světové války. Paní průvodkyně nám řekla spoustu zajímavostí a tím nám prohlídku obohatila. Muzeum

bylo velmi pěkně udělané, každá místnost byla originálně zařízená a interaktivní.

Po cestě domů byli už všichni unavení, takže polovina autobusu spala, ale všem utkvěly vzpomínky a zážitky, které jim zůstanou po celý život.

SNÍDANĚ SE STAROSTOU

Eva Mošnerová, 8.B

24. května 2017 se několik vybraných členů našeho Žakovského parlamentu zúčastnilo akce „Snídaně se starostou“. Byli tu zástupci všech novoměstských škol a vedení Nového Města na Moravě. K snídani jsme dostali ovocné koláče a kakao ☺.

Nejprve nás pan starosta a po něm i pan místostarosta uvítali na novoměstské radnici. Potom měla slovo paní Zelená, organizátorka projektu Místní akční plán, a představila nám výsledky anket, kterou vyplňovali děti a studenti z novoměstských škol.

Poté následovala diskuse o tom, co bychom rádi změnili nebo zlepšili ve školách a ve městě a co se nám naopak líbí. Pan starosta i my všichni jsme byli překvapeni, že zajímavých návrhů bylo hodně a můžeme tak pomoci s jejich realizací.

Byla to pro nás všechny velká zkušenost a doufáme, že budeme mít možnost se zase setkat...

Mgr. Petr Smékal

PUCLÍK

RECENZE
AUDIOKNIHY

ČTE UŠIMA

Ve spolupráci s internetovým nakladatelstvím Audioteka.cz pokračujeme v hodnocení audioknih z jejich nabídky. V dnešní části vám nabízíme recenzi dalších dvou titulů...

TEMNÁ VĚŽ 3 - PUSTINY *recenze audioknihy*

Hororová fantasy spisovatele Stephena Kinga s prvky postkatastrofického westernu pokračuje třetím dílem. Cesta za Temnou věží je klasickým putováním. Putováním, které je základem každé dobré fantasy,

jako je například Hobit nebo Pán Prstenů.

Pistolník Roland a jeho družina, jejíž členové se postupně stávají také pistolníky, jsou pohromadě a cesta začíná. Cesta světem, ve kterém se čím dál tím víc nacházejí věci z doby,

„Než se svět hnul“. Jakési artefakty našeho z naší doby.

Katet, skupina pistolníků spojená osudem, se během tohoto dílu zkompletuje. Je třeba z jiného světa přivést ještě chlapce Jacka. Tím se kruh uzavírá, ale je ještě potřeba „zabít staré demony“, které Rolanda pronásledují z jeho minulosti.

Příběh má spád a literární znalec by v něm spatřil snad všechny poddruhy tohoto čím dál tím víc oblíbeného žánru. Tedy pokud by měl chuť nechat se odtrhnout od napínavého děje a vrtat se v literárním rozboru.

Audiokniha je skvěle načtena a doplněna tou správnou, temnou hudbou. Hudební podkres je minimální, což je spíše k užitku než na škodu. Také jednotlivé namluvené úseky jsou rozděleny do kratších, přibližně půlhodinových částí. Oproti předchozímu dílu Tři vyvolení, kdy byly kapitoly hodinové (i delší), je to krok lepším směrem...

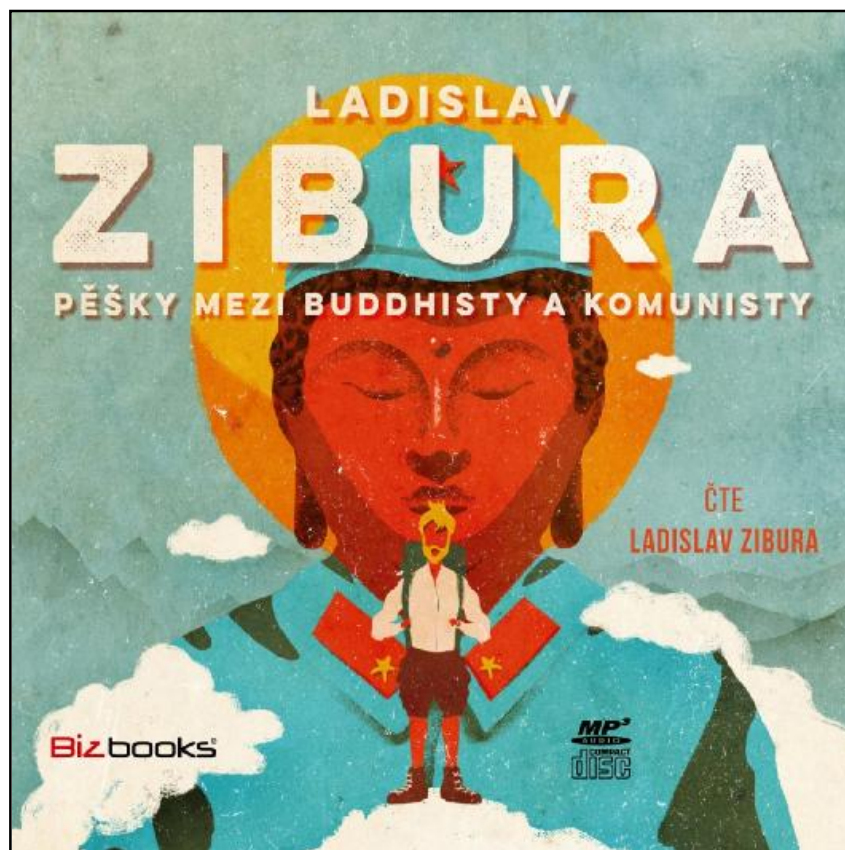
audioteka.cz

PĚŠKY MEZI BUDHISTY A KOMUNISTY recenze audioknihy

Tak trochu jiný cestopis. Přiznám se, že před poslechem této knihy Ladislava Zibury jsem měl strach, aby to nebyl jen pokus o napodobení skvělé prvotiny 40 dní pěšky do Jeruzaléma. Byl jsem ale velice příjemně překvapen. Knížka je báječně čtivá, poutavá a rozhodně psaná trochu jinak než ta minulá, což je jenom dobře.

Čtenář (nebo vlastně posluchač) se rozhodně nenudí a nemá pocit, že tohle už někdy někde četl. Autorovo čtení je sympatické a „poslouchatelné“. Hudební podkresy se podobají těm z první knihy a do příběhu zapadají. Není jich mnoho, a tak neruší. Ladislav je spořivý, sebeironický a lehce nepraktický člověk, který věří v lidi. Což je víra, která by měla hýbat světem.

Vyprávění o Číně se liší od části o Nepálu. Nepálská pouť je popis úplně jiných lidí a zcela odlišného světa od toho našeho. Komunistická Čína už

tak veselá není, ale to je pochopitelné, protože tamější život je, jaký je. Popis cesty po Asii je originální a člověk má pocit, že je to vlastně hrozně jednoduché. Sbalit si krosnu, koupit letenku a trádá... Skvě-

lý humor a nevšední pohled na svět Ladislava Zibury vás donutí k otázce: „Proč vlastně já sám neseberu batoh a nevyrazím pěšky po světě?“ Tak abyste věděli, v létě vyrazím...

JSME DOBŘÍ RODÁCI

Veronika Smolíková, 6.C

V úterý 9. května 2017 jsme se zúčastnili soutěže Novoměstský rodák, která se konala v Horácké galerii. Počasí sice nebylo nejlepší, ale aspoň nám nepršelo. Utkaly se týmy ze všech šestých tříd obou novoměstských základních škol...

Celou soutěž zahájil pan starosta Michal Šmarda. Celkem tam bylo pět stanovišť a z toho jedno nebylo soutěžní. Úkoly podle nás byly lehké, i když jsme někdy tu chybičku udělali. Měli jsme tam i znalostní testík, který nám nedělal problémy. Dále jsme se zastavili

u kostela sv. Kunhuty, kde jsme si něco řekli o erbech a také o historii. Šli jsme se podívat i do podzemí galerie, kde jsme hádali osobnosti.

Na konci soutěže jsme se hned výsledky nedozvěděli, a tak nám je později přišli říct do

školy organizátoři soutěže - porazili jsme 2. ZŠ a na prvním místě byla 6.C, na druhém místě 6.A a na třetím místě se umístila 6.B. Účast v soutěži nám umožnila získat nové informace o našem městě a jeho historii, které jsme doposud neznali...

PROGRAM CENTRA PREVENČE PRO ZŠ

KDY JE SEX NEBEZPEČNÝ

Na programech Centra prevence, takzvaného „Cépečka“ jsme už byli v minulých letech několikrát, letos to ale vážně stálo za to. Jakmile jsme se dozvěděli téma, panovaly ve všech z nás smíšené pocity...

Někdo se těšil, někdo se bál, někdo chtěl simulovat nemoc, někomu to bylo fuk. Já jsem se teda těšila a myslím, že oprávněně, protože to bylo fakt fajn. Všichni jsme se dozvěděli něco nového a některé vyložene šokovalo, že o něčem v Bravíčku nikdy nebyla ani zmínka ☺!

Úspěšně jsme přežili první čtvrtěční hodinu – angličtinu. Nastala přestávka. O přestávce se nediskutovalo prakticky o ničem jiném než o tom, co nás následující tři hodiny čeká. Od našich spolužáků z 8.B jsme slyšeli mnohdy velmi děsivé předpovědi. Ze všech stran naší třídy se ozývalo třeba: „Já si na klín nikomu sedat nebudu!“ Nebo: „Cože?! Nejdou tam!“ Nakonec se ale všichni odhodlali a šli do přestávky. Tam jsme si posedali na židle do kruhu a program začal...

Prvně jsme se seznámili a napsali si jmenovky, ke kterým jsme ještě připsali, čeho si na první pohled na lidech všimneme. Pak jsme si stanovili pravidla, prostě to, na co jsme byli zvyklí z minulých let.

Ted' už k té zajímavější části ☺. Hned na začátek jsme si slíbili, že to, co si řekneme, zůstane jenom mezi námi. To taky zůstalo - aspoň do pátku

☺... Po povídání o takových těch obecných věcech, co by měl každý vědět, jsme si udělali dvě řady proti sobě. Jedna řada vždy musela zavřít oči a poznat, kdo stojí naproti. Prvně podle rukou, následně podle obličeje. To samé měla za úkol řada druhá. Bylo připravené ještě i třetí kolo, ale poznávat svoje spolužáky podle zadku prostě nechtěl nikdo ☺.

Druhé byly otázky. Stoupili jsme si do prostoru ve třídě a dostávali jsme otázky - například co to je transsexuál, odkdy je v Česku povolený sex atd. Pokud jsme věděli, udělali

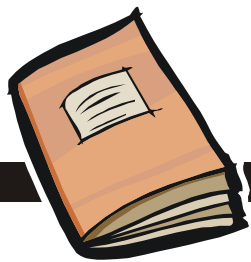
jsem krok. Pokud ne, mohli jsme na konci programu napsat otázku na papír a dostali jsme odpověď.

Nejvíce nás všechny asi bavilo divadlo. Rozdělili jsme se do skupin, každá si vylosovala nějakou dobu od pravěku až do budoucnosti a měla v krátké scéně ukázat, jak vypadalo (bude vypadat) namlouvání a láska. Já a moje skupina jsme dostali pravěk, což bylo asi nejjednodušší. Pravěký muž vzal pravěkou ženu po hlavě kyjem a odtáhl si ji do jeskyně ☺. Bohudík - nebo možná bohužel - to dneska takhle už nefunguje.

Nakonec jsme si hráli na Hanku z Bravíčka a odpovídali jsme na „nejžhavější“ otázky čtenářů. Moje kreativita nabírala na intenzitě, ale odpovědi, co mě napadaly, by bohužel byly nepoužitelné, takže jsem se držela v normě. Odpovídali jsme ve dvojicích, většinou holka a kluk. I tak myslím, že to nikomu nevadilo, jsme přece jenom jedna třída.

Na závěr bych asi řekla, že jsme všichni přežili, nikdo neomdlel a nikoho jsme nemuseli křísit ☺. Podle mě se program povedl a je škoda, že v devítce už nás nic nečeká...

Aneta Košťálová, 8.C

Jakub Starý, 9.C

DENÍČEK

JEDNÉ VYPEČENÉ TŘÍDY

Na začátek několik poznámek... Od minulého čísla Puclíku a minulého vydání našeho deníčku nás sice nějaký ten měsíc dělí, ale také si od té doby dává spousta lidí pozor na to, co dělají nebo říkají. Ale i tak se objevilo pár pikantností, na které se teď spolu podíváme ☺...

28. března Máme o spolužačku navíc ☺...

18. dubna Bára nám s radostí představila její další potencionální manžele - tentokrát z kapely New Hope Club.

28. dubna Hedvice pípaly při průchodu detektorem kovů v Osvětimi boty s ocelovými špičkami ☺.

3. května Filip podepsal smlouvu a je z něj oficiálně model, ale David by jím mohl být taky ☺.

4. května Dnes se odhalila pravá tvář některých našich třídních premiantek ☺...

10. května Dnes se odehrála nemilosrdná hlínová bitva. Byl to boj na život a na smrt a hlína létala vzduchem jako o život. Paním uklízečkám se touto cestou omlouváme.

23. května Zazněl můj úchvatný referát o dětském leporelu Víla Květinka.

26. května Byly zpochybněny anglické dovednosti paní učitelky Svobodové a to tím, že Filip zpochybnil její certifikáty ☺.

31. května Nový třídní pár... Určitou dobu už pan učitel Smékal při svých dozorech na prvním patře pozoruje nějaké ty úlety v naší třídě, ale většinou v nich figuroval Honza, Kuba a Filip. Ale tento milostný trojúhelník ☺ se uzavřel a Honza musel jít prostě stranou. Kuba si s Filipem padli do náruče a bylo to na světě ☺. Redakce má k dispozici i důkazní foto, ale vzhledem k choulostivosti případu ☺ je z pochopitelných důvodů „za tím“ ponechá ve svém archivu...

SONIČKA

Na Den učitelů se Kuba snažil ukecat známku u paní učitelky Janíčkové svojí lehce vtíravou větou: „Ale no tááák, když máte ten svátek...“ Paní učitelka ho odpálkovala s tím, že kdyby měl svátek ON, tak klidně. A Kuba na to: „A jak můžete vědět, že ho nemám?“ A jelikož měla zrovna svátek Soňa, tak máme ve třídě o spolužačku navíc ☺.

ACH, TY PREMIANTKY...

Tváří se jako hodné, milé a chytré holky, ale jejich pravé já ukrývá děsivou pravdu... Podařilo se nám totiž přistihnout Terku Halovou a Báru, jak se náruživě hrabou v koši a snaží se v něm cosi najít. To „cosi“ byly jejich klíče, které tam ve skutečnosti nebyly (teda alespoň ty Bářiny), a jelikož jsem pohotový reportér, tak jsem je u toho ihned vyfotil a díky tomu tu máme takový maličkatý skandálek ☺.

EXKURZIÁDA

VÝPRAVY ZA POZNÁNÍM A ZÁŽITKY

V jarním období se už tradičně rozbíhá kolotoč exkurzí, které směřují do různých zajímavých míst naší republiky, aby doplnily naše teoretické znalosti získané ve škole praktickými poznatky. Ani letos tomu nemohlo být jinak..

JAK SI NECHAT ZBLBNOUT TELEFON

20. dubna 2017 se naše třída 6.B vydala autobusem na exkurzi do Brna. Cesta trvala přibližně dvě hodiny. Naším prvním cílem byl Pavilon Anthropos. Když jsme dojeli na místo, čekali jsme ještě asi deset minut před vchodem,

protože jsme přijeli moc brzo, ale nakonec nás pustili dovnitř. Od našeho průvodce jsme se dověděli něco o pavilonu a o člověku, jak se vyvíjel. Nemohli jsme samozřejmě minout napodobeninu mamuta v životní velikosti, na jejíž zho-

tovení přispěl jako první pan Tomáš Baťa, známý český výrobce obuvi. Prohlídka to byla zajímavá, určitě vám doporučuji tam někdy s rodinou či přáteli zajet na výlet.

Naším dalším cílem bylo vědecké centrum Vida. Byli jsme tam za chvíli. Už zvenku bylo zřejmé, kolik v té budově bude prostoru. Čekala na nás spousta ukázek a fyzikálních pokusů, které jsme si mohli vyzkoušet. Pak jsme měli takové představení, ve kterém nám paní vysvětlovala, jak fungují atomy, molekuly a elektrina. Upozornila nás, ať si vypneme telefony, jinak nám je mohou ty částice „zblbnout“ ☺.

Telefon jsem měla sice vypnutý, ale po představení mi nefungoval a jednoduše se rozbil. Jinak bylo představení velice zajímavé a zábavné. Vida byla taky fajn, ale když jdete ve skupinkách, nedoporučuji se od té vaší odpojovat. Pak můžete chodit po celé Vidě jak blázni s tím, že nemůžete najít své kamarády (moje zkušenost). Nakonec jsme si ve Vidě vytvořili magnetickou plastelinu, která přitahuje magnety.

Cesta zpátky do Nového Města už byla pro některé z nás

únavná, nebo aspoň pro mě určitě. Ještě že mi v mém batohu zbyly nějaké tousty ☺.

Exkurze se vydařila a myslím, že se všem líbila. Určitě vám doporučuji někdy se do Brna

zajet podívat, je to zajímavé město...

Hana Štrofová, 6.B

NAŠE CESTA DO PRAHY

V úterý 9. května 2017 se naše třída 7.B zúčastnila v rámci výuky dějepisu a fyziky exkurze do Prahy. Všichni jsme se sešli na nádraží a vyrazili na tříhodinovou cestu vlakem. V Praze nás přivítalo pěkné slunečné počasí. Naše první cesta vedla na Pražský hrad, kde jsme prošli všechna nádvoří. Navštívili jsme i ka-

tedrálu sv. Víta, zavítali jsme také do Zlaté uličky u Daliborky. Dále jsme prošli celou Královskou zahradu až ke zpívající fontáně u Letohrádku královny Anny.

Další zastávkou byla návštěva Národního technického muzea, kde jsme si prohlédli rozsáhlou muzejní sbírku v oboru dopravy, architektury, stavitelství a

designu, astronomie i tiskařství. Na závěr naší exkurze jsme se šli rozptýlit do nákupního centra Palladium ☺.

Po hodinovém rozchodu, který utekl jak voda, nás už jen čekala zpáteční cesta vlakem domů...

Lukáš Hudeček, 7.B

HRANOLKY S TATARKOU VYHRÁLY

Ve středu 26. dubna 2017 jsme se vydali společně s 8.A na exkurzi do Brna. Sraz jsme měli v 7.15 hodin před kulturním domem, odjezd byl v 7.30. Většina z nás už se těšila, povíдали jsme si o tom, jaké to tam asi bude... Když přijel

autobus, všichni se hrnuli dopředu, aby si obsadili místo. Do Brna jsme dojeli zhruba tak za hodinu a půl. Nejdříve jsme měli na programu planetárium. Autobus nám ale přímo u planetária nezastavil, a tak jsme museli jít celý kopec pěšky.

Moc spokojení jsme s tím nebyli, ale nebylo to tak hrozné, jak si každý představoval.

Když jsme došli nahoru k planetáriu, zjistili jsme, že náš program Sen o létání začíná až v deset hodin a bylo zrovna devět. Takže jsme měli pauzu

a mohli jsme si koupit nějaké jídlo nebo se najíst z vlastních zásob. Někteří chtěli pouze sedět a odpočívat, někdo si koupil u takového malého obchůdku nějaký suvenýr a jiní se fotili u plátna s mimozemšťanem ☺.

Přestávka nám utekla jako voda, a tak jsme před desátou hodinou pomalu vyráželi do přednáškového sálu. Bylo to tam obrovské. Všem se určitě nejvíce líbila pohodlná křesla, která se dala naklopit dozadu ☺. Když program začal, byla chvilku tma a pán, který program komentoval, nám říkal, z jakých částí se tento pořad bude skládat. První částí byly hvězdy, které mi přišly nejhezčí. Další částí byla interaktivní prohlídka vesmírné stanice, kterou požívá NASA. Poslední část byla o létání. Některým se z toho, jak se to všechno točilo, dělalo špatně, ale nakonec to zvládli až do konce.

Po planetáriu jsme se vydali do Vidy. Autobus nás tentokrát zavezl až tam. Uvnitř byl po levé straně obchod s nějakými fyzikálními věcmi a po pravé straně byly dveře, které vedly k občerstvení a toaletám. Uprostřed se nacházely pokladny a ještě dál se tyčily

všechny zajímavé věci, které jsme si mohli později vyzkoušet. Měli jsme deset minut na to, abychom si to nějak rychle prošli, a pak nás čekal program o magnetismu. 8.A měla tento program až o hodinu později než my, takže si to tu mohli

pohodlně projít, zatímco my jsme byli na tom programu.

Naše třída se měla rozdělit do dvou skupin. Paní nás zavedla do nějaké místnosti, kde jsme si sedli, a ptala se nás, jaký máme vztah k fyzice a na různé další otázky. Potom začala povídat o magnetismu a rozdala nám dva magnety. Měli jsme si vyzkoušet, jak se přitahují.

Ukázala nám spoustu vychytávek, o kterých jsme ani nevěděli, že existují. Jednou z nich bylo, když jsme si vzali misku s vodou a do ní jsme měli dávat taková magnetická víčka. Když jsme tam ale dávali jedno, tak jsme nesměli mít v druhé ruce žádné další, protože by se to pak spojilo a zkazilo. Když se nám to po trochu delší době povedlo, utvořilo to takový čtverec. Víček bylo deset a my si mysleli, že se to tam nevejde, ale opravdu se to tam vešlo.

Další vychytávkou bylo vyrábění jakési modelíny z lepidla. Nebylo nic příjemného vymačkávat vodu z té modelíny, ale pak ta modelína už byla v pořádku. Dala se do takového pytlíčku, a když se do ní dala magnetická kulička, tak se ta modelína obalila kolem ní a vlastně kuličku pohltila. Tento program trval celkem hodinu.

Když jsme skončili, tak šla na ten program 8.A a my si šli prohlížet Vidu. Měli jsme takový lístek, s kterým jsme mohli pětkrát vystoupit z Vidy. Nejdříve nám to přišlo málo, ale později se ukázalo, že jsme stejně všech pět výstupů nevyužili.

Ve Vidě bylo opravdu hodně zajímavých věcí. Jednou z nich byl například takový velký válec, do kterého jsme vešli a zavřeli. Byl tam uprostřed koš a hadrové míče. Když jsme zapnuli zelené tlačítko, tak se to všechno začalo točit. Nejdříve jsme nevěděli, co dělat, a tak jsme běhali dokola. Spíš jsme se pokoušeli běhat, protože to opravdu nešlo ☺. Pak jsme zkoušeli házet těmi míči do toho koše. V tomto válci jsme byli ještě asi čtyřikrát.

Z dálky jsme viděli, že tu byl i nějaký tobogán, ale na ten jsme nešli. Vida měla dvě patra a v tom druhém byly místnosti, kde byla třeba zem nakřivo. Pak jsme si ale řekli, že se půjdeme najíst, a tak jsme zamířili ke stánku s občerstvením.

Většina z nás si koupila hranolky s tatarkou nebo kečupem, někteří jedinci párek v rohlíku, nebo dokonce někdo

i rizoto ☺. Hranolek bylo ale opravdu hodně, takže jsme tam museli posedět trochu déle ☺ a do Vidy se nám už nechtělo.

Zůstali jsme tedy na pohovkách, které byly naproti pokladně před vstupem do Vidy,

a čekali, než dorazí ostatní a vydáme se domů...

Karolína Večeřová, 8.B

ŠKOLNÍ LIGA

2016-2017

Mgr. Ivona Kovačičová

TENTO PROJEKT BYL REALIZOVÁN ZA PODPORY MĚSTA NOVÉHO MĚSTA NA MORAVĚ

Kalendář nám ukazuje červen. Blíží se konec školního roku a tím pádem se do závěru dostalo i naše školní soutěžení – Školní liga. Letos probíhal už 9. ročník...

Při slavnostním vyhlášení celkových výsledků jsme se sešli v pondělí 12. června 2017 v tělocvičně naší školy. Po sečtení nejlepších osmi bodových ohodnocení z deseti disciplín nám vyšli vítězové v jednotlivých kategoriích.

Nejlepší účastníci dostali za svoje výkony pohár a diplom. Všichni ostatní, kteří se ligy zúčastnili aspoň pětkrát, nepři-

šli také zkrátka. Byli odměněni drobnou cenou, sladkou odměnou a pamětním listem. To hlavně díky městu Nové Město na Moravě, za jehož podporu děkujeme. Došlo i na slzičky – těm, kteří nesoutěžili pravidelně a tím pádem nedostali žádnou cenu, to přišlo líto.

Za pomoc při zpracování výsledků do tabulek děkuji Terce Halové, za články a fotogra-

fie Radce Havelkové. Můj dík patří také vychovatelkám ze školní družiny, kterým vděčíme za hojnou účast dětí z prvního stupně a pomoc při organizaci soutěže.

Přeji všem krásné prázdniny a na viděnou v září při zahájení 10. ročníku Školní ligy.

Sportu zdar!

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

DÍVKY

1. Lenka Havelková
2. Nikola Stejskalová
3. Amálie Váchová
4. Kateřina Parkanová
5. Michaela Pejchalová
6. Adéla Okurková

1. Amálie Slonková
2. Tereza Tatičková
3. Marta Kašová
4. Iva Macková
5. Alice Jirků
6. Natálie Heralová

1. Veronika Košíková
2. Veronika Smolíková
3. Helena Šenkeříková
4. Radka Havelková
5. Jolana Horváthová
6. Antonie Slonková

1.-2. ROČNÍK

3.-5. ROČNÍK

6.-9. ROČNÍK

CHLAPCI

1. Kevin Vollerbregt
2. Petr Havelka
3. Ondřej Kabelka
4. Jakub Staněk
5. Tomáš Vlček
6. Radim Petr

1. Jakub Jelínek
2. Lukáš Lempere
3. Jan Petr
4. Sven Juriš
5. František Vágner
6. Ondřej Bezchleba

1. Radim Lempere
2. Tomáš Peňáz
3. Jiří Blaha
4. Filip Jelínek
5. Jiří Sláma

NAŠE JARNÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

ZÁJEZDY DĚTÍ A RODIČŮ
ZA POZNÁNÍM

TOULÁNÍ

PO STOPÁCH ČESKÝCH OSOBNOSTÍ

Je mnoho českých osobností, jejichž činnost svým významem přesáhla hranice naší vlasti, a přesto o nich tak málo víme... Jednou z nich je cestovatel Emil Holub, který v druhé polovině 19. století podnikl dvě výpravy do Afriky. Kromě toho, že jako první zakreslil podrobnou mapu Viktoriiniých vodopádů, také jako jediný člověk na světě vytvořil detailní etnografickou studii původních kmenů jižní Afriky.

Dr. Emil Holub

To a ještě mnoho dalších zajímavostí se dozvěděli naši skalní cestovatelé z řad dětí a jejich rodičů, kteří vyrazili na velikonoční zájezd. Právě první zastávkou byly Holice a v nich Africké muzeum Dr. Emila Holuba, které seznamuje návštěvníky jak s jeho životem, tak ukazuje zajímavé zví-

řecí exponáty a předvádí figuríny domorodých afrických kmenů. Za posledních 150 let vymizelo v Africe mnoho etnik. Holubovy sbírky a publikace nám tak zachovaly mnohé z toho, co by jinak navěky zmizelo z naší planety...

S druhou osobností jsme se

letmo potkali na zámku Hrádek u Nechanic – nejmladším zámku na našem území (od jeho dostavby uplyne letos v srpnu pouhých 160 let). Byl postaven jako letní sídlo hraběcího rodu Harrachů Františkem Arnoštem hrabětem z Harrachu. Jedna místnost zde byla věnována jeho synovi -

Hrádek u Nechanic

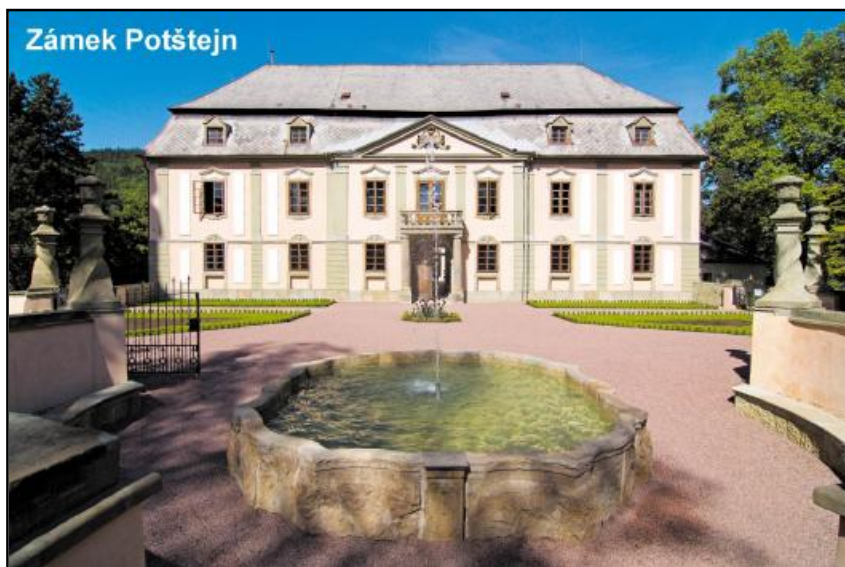
Janu Harrachovi, který v roce 1892 navštívil světovou výstavu v norském Oslu a nechal odtud přivést jeden pár jasanových lyží pro lesní dělníky, aby jim usnadnil pohyb v zavátých horských lesích.

Na tento zámek jsme se však nevydali jenom za hrabětem Harrachem a jeho lyžemi, ale především proto, že zde probí-

haly prohlídky ve velikonočním duchu. Zámek byl nádherně velikonočně vyzdoben a poutavé vyprávění našeho průvodce prozradilo všem nejen mnohé o historii Velikonoce, jejich zvyků a tradic, ale také nás seznámilo s tím, jak se vypočítá datum jejich slavení, s různými technikami zdobení vajíček, významem dnů svatě-

ho týdne a dalšími zajímavostmi, které se týkají těchto nejstarších křesťanských svátků. Během této akce byla výjimečně otevřena zámecká kuchyně s úžasnými funkčními kamny, kde jsme ochutnali originální sváteční zámecký likér.

TEJNA Z POTŠTEJNA

Zámek Potštejn, ležící se východních Čechách, se o posledním dubnovém víkendu převlékl do čarodějnického hávu a dostaveníčko si zde dali nejen kouzelníci a ježibaby ze všech koutů světa, ale také zájemci z řad našich dětí a jejich rodičů, věrných „zájezdníků“.

Marnivá čarodějnice Tejna rozbila své kouzelné zrcadlo a nejenže nemohla čarovat, ale nesměla se zúčastnit ani reje o filipojakubské noci. Jediní, kdo jí mohli pomoci, byli návštěvníci zámku, kteří s ní pro-

šli kouzelnou cestu, při které se Tejna naučila kouzlit, věštit

z run, vařit lektvar krásy a nesmrtelnosti a vyložit budoucnost z karet. Ze zámecké jídelny se stala kamenná sluj, nejstarší místnost na zámku se proměnila v jedovou chýši, ve výstavní galerii vyrostl les s domkem babky kořenářky...

Zajímá vás, jak to všechno dopadlo? Samozřejmě dobře - za pomoci všech zúčastněných bylo Tejné odpuštěno, v hudebním salonku dostala zpět své kouzelné zrcadlo a kolem opravdového stromu si s ostatními „čarodkami“ stříhla závěrečný taneček...

NÁŠ PRVNÍ

PaedDr. Miroslava Kotovicová

DOPRAVNÍ KURZ
ŽÁKŮ ČTVRTÝCH TŘÍD

ŘIDIČÁK

V měsíci říjnu, dubnu a květnu se žáci 4. tříd věnovali ve vyučování dopravní výchově, která je součástí školního vzdělávacího plánu. V těchto hodinách byly dětem předávány teoretické i praktické znalosti o výbavě jízdního kola a cyklisty, jízdě a chování na silnici, dopravních značkách a jejich významu.

Zakončení teoretické přípravy provedl odborně pracovník BESIPu pan Petr Jínek, který se všemi žáky trpělivě procvičoval řešení různých situací na křižovatkách. S pomůckami od BESIPu šlo vše hned lépe. Motivací bylo získání prvního „řidičáku“ ☺. Malí cyklisté si napsali svůj první dopravní test a úspěšní řešitelé obdrželi průkaz cyklisty.

Praktická část dopravní výchovy proběhla na místním dopravním hřišti, které díky umístění dopravních značek vypadalo zcela autenticky a simulovalo tak různé zálužnosti, které musí účastník silniční-

ho provozu zvládnout. Na dozorování bezpečné a správné jízdy opět dohlížel pan Jínek.

Blíží se prázdniny, a tak je třeba popřát všem malým cyk-

listům, aby jim znalosti a dovednosti získané v dopravní výchově pomohly při bezpečné jízdě na silnici.

ZE ŽIVOTA HMYZU

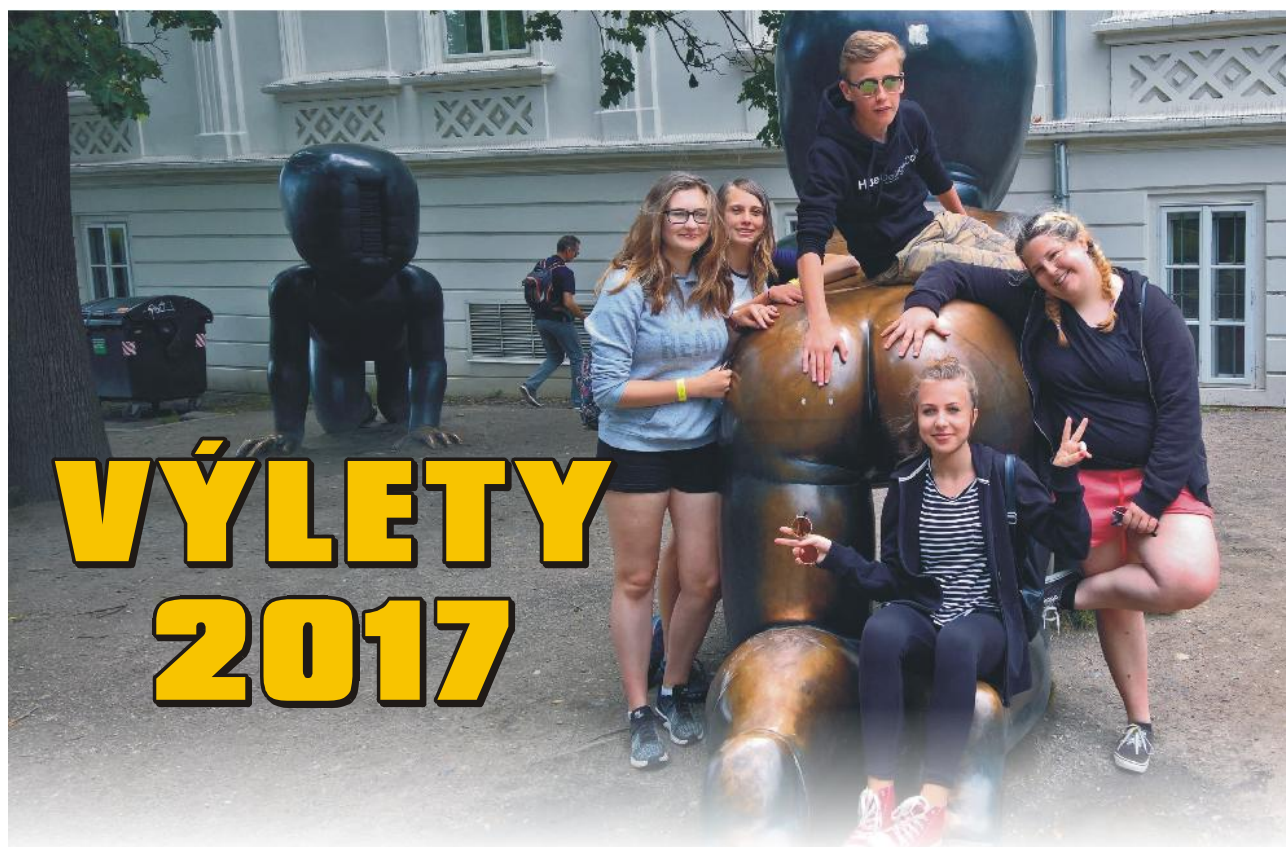
Mgr. Jana Klementová

V pondělí 29. května 2017 se žáci pátých a šestých tříd zúčastnili zajímavé přednášky, která se týkala exotických druhů hmyzu.

Za poutavého povídání pana chovatele se žáci seznámili s různými druhy brouků, pavouků, štírů a jiných bezobratlých. Některé neškodné exempláře si navíc vybraní dobrovolníci mohli vzít na ruku a ukázat ostatním. Někteří se museli hodně přemáhat, aby se takové strašilky nebo švába dotknuli, ale většina z nich to zkusila.

Mezi dalšími živočichy, které si mohli žáci prohlédnout, byli i sklípkan, snovačka, mnohonožka a jedovatá stonožka. Na konci přednášky uviděli i exempláře největších brouků na světě, jako jsou obří tesaříci, nosorožci a herkulesové.

PRVNÁČCI V BRNĚ

*Mgr. Pavla Sedláková
Mgr. Markéta Ondráčková*

V úterý 6. června 2017 nastal den, na který se všichni prvňáčci moc a moc těšili – náš první společný výlet.

Po hodině a půl strávené v autobuse jsme dorazili k našemu cíli – zábavnímu parku Bongo v Brně. Tam na nás čekala spousta zábavy. Dvě hodiny jsme neúnavně zkoušeli stále nové a nové atrakce – skákání na trampolíně, prolézačky, skluzavky, autíčka, tříkolky, skákací hrady, horolezeckou stěnu a spoustu dalšího...

Musíme uznat, že jsme se opravdu zapotili. Na závěr na nás na všechny čekala sladká odměna v podobě palačinky se šlehačkou a báječné malinovky.

Výlet se nám moc líbil a už se těšíme na další...

DRUHÉ TŘÍDY V EDENU

*Mgr. Dita Machová
Mgr. Ivana Fousková*

V pondělí 29. května 2017 se druhé třídy vypravily na školní výlet do zábavního a poznávacího parku Eden v Bystřici nad Pernštejnem.

Druháci navštívili nejprve farmu a jízďárnu. Mohli krmit a hladit ovce, kozy a slepice. Všechny děti se projely na koni v kryté jízďárně. Dále jsme navštívili horáckou vesnici, kde nás čekaly repliky dobových staveb z 19. století a v každé jiné řemeslo.

Další zastávkou byl zámček s ukázkou panského bydlení z 19. století a pak voňavý obchůdek plný suvenýrů z bylin, vosku a medu. Po svačince děti vyzkoušely cestu bludištěm a pohrály si na krásném dětském hřišti plném zajímavých atrakcí.

Výlet se rozhodně povedl. Všem se moc líbil a celou krásnou atmosféru dokreslilo nádherné, vyložené letní počasí...

TŘETÁCI V JESKYNÍCH

*Mgr. Marie Budíková
Mgr. Markéta Součková*

Letos prožili třetáci krásný výlet, neboť se vypravili na prohlídku Punkevní a Kateřinské jeskyně a také propasti Macocha do Moravského krasu...

Při prohlídce Punkevních jeskyní nemohla chybět ani propast Macocha s jejím dávným příběhem, nespočet stalaktitů, stalagmitů i stalagnátů vybízejících k fantazii i projížďka na loďkách po řece Punkvě.

Kateřinská jeskyně nás kromě krásných krápníkových útvarů překvapila svojí všestranností. Používá se jako koncertní sál s krásnou akustikou, ale slouží i jako zimoviště netopýrů, které jsme měli možnost ještě zahlédnout, jak přespávají na místních krápnících. Mezi zážitky patřila i jízda vláčkem v rámci Moravského krasu, který nás přepravil právě k Punkevním jeskyním.

ČTVRTÁCI V KANCELÁŘI PREZIDENTA REPUBLIKY

Mgr. Pavlína Poláčková

Pondělí 22. května 2017 přivítalo své zájezdníky sluníčkem. Žáci čtvrtých tříd se totiž v tento den vypravili na svůj školní výlet...

Po téměř čtyřhodinové jízdě autobusem po naší „báječné“ D1 a nezbytné policejní kontrole před Jelením příkopem se obě čtvrté třídy šťastně dostaly do areálu Pražského hradu. Jeho návštěva měla poměrně rozmanitou náplň – počínaje katedrálou svatého Víta, přes Kancelář prezidenta republiky až po slavnostní střídání Hradní stráže... Zatímco jedna třída začala prohlídkou Kanceláře prezidenta republiky, která ji

zavedla do míst, z nichž většina není veřejnosti běžně přístupná ani v rámci pravidelných dnů otevřených dveří, druhá procházela jeden z mnoha prohlídkových okruhů Hradu. Společně se pak všichni sešli na prvním nádvoří přesně v poledne, kde se každý den koná slavnostní střídání Hradní stráže doprovázené živou hudbou. Následně se pak třídy v programu prostřídaly.

Netradiční prohlídka Kanceláře prezidenta republiky začala v jižním křídle Nového paláce. Nahlédli jsme do prostor bývalého reprezentačního bytu prvního prezidenta T. G. Masaryka včetně jeho pracovny, která se dochovala v téměř autentické podobě. V přílehlých salónech s unikátními fotografiemi jsme sledovali proměnu habsburského Pražského hradu na sídlo prezidenta nově vzniklého demokratického Československa a obdivovali nádherné vázy nedozírné hodnoty.

V kinosále, který je dnes používán k pravidelným tiskovým konferencím mluvčího prezidenta pana Jiřího Ovčáčka, jsme se dozvěděli všechno o státních symbolech České republiky. Společné foto v knihovně, která stále slouží svému původnímu účelu, a úžasný výhled na pražské panorama zanechalo v mnohých nezapomenutelný zážitek, který byl umocněn příjemnou paní průvodkyní a ochrankou, která nás po celou dobu návštěvy provázela.

Pár dětských postřehů...

- Před branami Pražského hradu jsme museli projít kontrolou batohů, kterou prováděli vojáci a policisté. Kromě kovové termosky paní učitelky nic podezřelého nenašli ☺.
- Čekali jsme na průvodkyni kancelářemi prezidenta na schodech u katedrály sv. Víta, kde jsme svačili. To se asi líbilo cizincům, a tak se s námi u jídla fotili ☺. Smáli se a my taky.
- Znovu jsme museli projít bezpečnostním zařízením před prohlídkou prezidentských kanceláří, kde jsme viděli mnoho místností s předměty a fotografiemi T. G. Masaryka, kinosál a sochy od J. Štursy. Pana prezidenta jsme neviděli, ale to nevadí.
- Nejvíce mě zaujala prohlídka Chrámu sv. Víta, kde jsme se dozvěděli, že jeho stavba trvala 585 let, a slyšeli jsme zpěv dětského pěveckého sboru z Ruska. Zpěv se krásně rozléhal. Nakonec jsme viděli střídání stráží u hlavní brány s živou hudbou.
- Nakonec jsme se byli podívat na koňské schody a do Zlaté uličky. Tam bylo hodně drahé, proto se asi takhle jmenuje.

PÁTÁCI VE SLATIŇANECH

Mgr. Pavlína Poláčková

Magická doba císaře Rudolfa II., přelom 16. a 17. století, to není jen doba alchymistů a umělců působících na pražském císařském dvoře, ale také období, k němuž se vztahuje počátek výjimečné historie starokladrubského koně, původního českého plemene, které bylo o čtyři sta let později prohlášeno za národní kulturní památku. S tímto nádherným zvířetem se tváří v tváří setkali na svém školním výletu žáci obou pátých tříd.

Prošli slatiňanský hřebčín od „a do zet“. Viděli stáj plemenitých hřebců, březí klisny i právě narozená mláďata. Seznámili se s tím, jak se koně cvičí, čím se krmí, jakými nemocemi trpí a k čemu jsou využíváni. Vzhledem k tomu, že se jedná především o kočárové koně, nechyběla ani ukázka celé řady kočárů, a dokonce i jedné saně.

Na hřebčín navázala jedinečná prohlídková trasa zámku - hipologické muzeum, které je zaměřeno na koně. Je rozděleno na několik částí – vědecká všechna seznámila s evolucí a historií koní, jejich anatomií, chovem a využitím ve společnosti.

Umělecké sbírky nabídly širokou paletu významných obrazů koní hlavně z 18. a 19. století, další exponáty pak představily využití koní ve vojenství, dopravě, při honech či dostizích.

Obrazové sbírky byly doplněny ukázkami sedel a postrojů.

Celý den bylo nádherné počasí, takže se výlet vydařil a žáci se domů vraceli obohaceni spoustou nových zážitků a třeba i vědomostí.

Výlet očima jednoho z účastníků...

Nastoupili jsme do autobusu, který s námi vyrazil do Slatiňan. Cesta mi rychle utekla a docela mě bavila, dívala jsem se z okna na krásnou krajinu. Když jsme vystoupili, tak krásně svítilo sluníčko. Ráda nakupuji suvenýry, tak jsem se na zámku vrhla do jejich nakupování. Koupila jsem si jich spoustu ☺.

Potom jsem šli na prohlídku zámku, která byla moc zajímavá. Po prohlídce jsme šli do hřebčína. Byli tam úžasní koně, dívali jsme se jim do jejich krásných očí. Viděli jsme hřebce, klisny i hříbátka a dozvěděli se spoustu zajímavých věcí, které si snad budu pamatovat. Docela mě mrzelo, že jsme se museli vrátit domů. Byl to super výlet, který se mi líbil, a už teď se těším na další.

Eliška Skuhrovcová, 5.A

6.A V JIHLAVĚ

Markéta Jelínková, 6.A

16. května 2017 jsme byli se třídou na výletě v Jihlavě. Navštívili jsme ZOO, Rodinný park Robinson a ve zbytku času ještě City Park...

Vyjížděli jsme ve čtvrt na osm od Kulturního domu v Novém Městě na Moravě. Cesta ubíha-

la docela rychle, takže v Jihlavě jsme byli asi za hodinu. Nejprve jsme zamířili do parku

Robinson, ale byli jsme tam moc brzo, tak jsme chvíli čekali venku a svačili.

Když nás pustili dovnitř, paní učitelka šla koupit vstupné. Vyzuli jsme si boty a šli si je dát do šaten. Po vstupu do centra jsme nejprve uviděli vysokou sopku, na kterou jsme hned vylezli. Jinak tam byly třeba šplhací sítě, trampolíny, prolézačky a rychloskluzavky, které byly dost vysoké a rychlé. Bylo to tam super.

Potom jsme jeli do ZOO, kde byla spousta zvířat - třeba vlci, žirafy, hroši, opice, ryby, lenochodi, zebry a mnoho dalších. Snad jediné zvíře, které tam nebylo, je slon. Ještě tam bylo hřiště s velkým tobogánem,

tam se nám to taky moc líbilo. Ve zbytku času jsme šli do City Parku, kde je spousta ob-

chodů. Domů jsme jeli asi ve tři hodiny. Byli jsme unavení, ale výlet se nám líbil...

6.B V HROBCE KAPUCÍNŮ

Hana Štrofová, 6.B

Naše třída 6.B se vydala 7. června 2017 na výlet do Brna. Měli jsme namířeno do Kapucínské hrobky, na Laser game a do Jump parku.

Jeli jsme vlakem do Žďáru a tam přestoupili do rychlíku, který mířil do Brna. Cesta trvala asi tak hodinu a půl. Když jsme dojeli na brněnské nádraží, opět jsme přestupovali.

Tentokrát ale ne do vlaku, jeli jsme tramvají.

Náš první cíl byla Kapucínská hrobka. Bylo to tam zajímavé. Od průvodkyně jsme se dověděli něco o kapucínech, kteří

žili v dobách gotiky. Také jsme se dozvěděli, jak se kapucíni oblékali a jak pohřbívali mrtvé.

Po prohlídce jsme se vydali k dalšímu cíli našeho výletu a tím byl Laser game. Zvenku stará a obyčejná budova. Ale uvnitř to bylo panečku něco! Byli jsme rozděleni na dvě družstva a ta pak na čtyři týmy. Dva týmy červení a dva zelení. Vždy červení proti zeleným. Červení vyhráli snad každou hru. Bylo to vzrušující a akční. Museli jsme často běhat, teda pokud jsme byli v nebezpečí a nechtěli jsme být zasaženi laserem. Také tam bylo trochu dusno, ale výhoda byla ta, že tam k tomu hrála dobrá hudba. Po každé hře jsme byli hodně zpocení, ale v tom dusnu není divu. Podle mého názoru to byl

naš nejlepší cíl na tomto školním výletu.

A pak přišla naše poslední zastávka - Jump park. Byly tam trampolíny, hodně trampolín... Skákali jsme naboso. Mohli jsme také skákat do molitanových kostek. Bylo těžké se z nich vyhrabat zas na povrch, protože byly hodně měkké. Mnozí z nás zkoušeli salta, ale

já radši „bezpečně“ ☺. Byla to zábava. Když jsme odcházeli na tramvaj, chytl nás déšť a my se všichni utíkali schovat pod přístřešek. Ale tramvaj jsme stihli a vlak též. Opět dlouhá cesta do Žďáru a čekání na vlak směřující do Nového Města. Přijeli jsme v 19.00 hodin.

Tento výlet byl opravdu super! Hodně zážitků a zábavy. Těm, co nikdy na Laser game nebyli, doporučuji tam ve volném čase někdy zajet s rodinou či přáteli. Laser game je ale i ve Žďáře nad Sázavou, ovšem v Brně je ten prostor větší. Naší paní třídní učitelce Janíčkové za tento výlet moc děkujeme...

6.C NA VÝLETĚ V PRAZE

Ondřej Tatíček, 6.C

Ve čtvrtek 15. června 2017 vyrazila naše třída 6.C na plánovaný třídní výlet do hlavního města Prahy. Vstávali jsme brzy ráno, neboť byl sraz na vlakovém nádraží v 5.50. Cestou do Žďáru jsme přibrali ostatní účastníky výletu.

Na hlavním nádraží jsme vystoupili a jeli metrem do JumpAreny Zličín. Zde se nacházely dvě rozlehlé haly. V jedné jsme objevili různě velké trampolíny a molitanové kostky, ve druhé hale byly nafukovací překážky, fotbálek, otočný válec a další atrakce. Zde jsme

si to pořádně a s nadšením užili a vůbec se nám odtud nechtělo.

Metrem jsme se dopravili na Vyšehrad, kde nás uchvátil překrásný výhled. Naobědvali jsme se a šli si prohlédnout kostel sv. Petra a Pavla a ko-

lem něj se nacházející hřbitov Slavín. Poté jsme se přemístili opět metrem do obchodního centra Palladium, kde jsme měli rozchod. Mohli jsme si koupit nějaký suvenýr na památku nebo si zajít do McDonaldu na chutné jídlo. Nakonec jsme se vrátili na hlavní nádraží a vraceli se domů.

Na závěr musíme poděkovat hlavně naší paní třídní učitelce Evě Ficové za přípravu výletu a paní učitelce Jaroslavě Hnízdičkové za doprovodný dozor.

Výlet se nám velice líbil, vrátili jsme se plni nových dojmů a zážitků.

7.A KÁMOŠILA S KŘEČKEM

Eliška Kostecká, 7.A

5. června 2017 se naše třída 7.A vypravila spolu s paní učitelkou Svobodovou a Havlíčkovou vlakem do Brna. Ze začátku byla docela zima, ale pak se počasí zlepšilo a celý výlet nám to zpříjemnilo.

Hlavní nádraží v Brně bylo uzavřené, a tak jsme museli jet pouze do Králova Pole a z něho dále pokračovat tramvají na Mendlovo náměstí. Když jsme nastupovali, dveře šaliny nás rozdělily na dvě poloviny. Sešli jsme se konečně všichni až na náměstí a společně jsme se vydali do Jump-Parku. Paní učitelka Svobodová říkala, že je to jen kousek, ale když nám paní učitelka řekne, že je to kousek, tak všem bylo jasné, že cesta bude trvat věčnost ☺.

Když jsme došli na místo, všichni si hned šli koupit náramky, pak jsme dostali klíčky a šli jsme se převléknout do sportovního oblečení. Nejdřív jsme se koukli na film o bezpečném skákání a pak jsme šli i s trenéry na trampolíny. Byla to zábava! Prvně jsme skákali normálně na trampolínách a pak jsme se přesunuli do místnosti, kde byla díra s pěnovými kostkami. Rozdělili jsme se na dvě skupiny - jedna se šla učit salto a druhá si mohla volně skákat. Potom jsme dostali na dvacet minut volno. Většina lidí ze třídy byla u díry s pěnovými kostkami. Byla to hrozná sranda, všichni tam vždycky zapadli a museli je vytahovat další dva lidi ☺.

Když jsme skončili, přišla jiná škola a my jsme se už chystali odejít, ale v té chvíli jsme zjistili, že tam mají taky automat, u kterého můžete otestovat svoji sílu - co nejvíc bouchnout palicí do hlavy křečka ☺. Vytvořili jsme dva nové rekordy a až potom jsme mohli jít na Laser game. Cestou jsme si ještě stihli dát zmrzlinu.

Když jsme došli do Laser game, rozdělili jsme se na několik týmů a mohli jsme jít hrát. Jedna hra trvala jen patnáct minut, ale i přesto byli všichni unavení a uhnání. Dostali jsme výsledky, převlékli jsme se a šli jsme pomalu do nákupního centra Vaňkovka.

Ve Vaňkovce jsme dostali na hodinu rozchod. Všichni šli buď nakupovat, nebo na jídlo do McDonaldu nebo do KFC.

Uběhla hodina a všichni jsme se sešli na určeném místě. Po náročném dnu jsme se konečně doplazili na nádraží a nastoupili jsme do vlaku. Všichni jsme byli tak unavení, že jsme nedělali tak velký binec, jako když jsme jeli tam, takže paní učitelky měly aspoň tu zpáteční cestu trochu klid ☺. Ale i tak to byla zábava - třeba když Šimon a Jindra vylili pití do kupéčka a museli to utírat Jirkovým ručníkem nebo když vysypali všechny tyčinky na zem.

Když jsme přijeli do Žďáru nad Sázavou, přestoupili jsme do jiného vlaku a jeli domů. Všem se výlet moc líbil a doufáme, že příště bude taky tak skvělejší...

ÚDOLÍ ŘEKY DOUBRAVY PROZKOUMALA 7.B

*Tereza Višková, 7.B
Jana Humlíčková, 7.B*

Naše třída se vydala na výlet 6. června 2017 a namířila si to do údolí řeky Doubravy. Sraz jsme měli v 6.45 hodin na vlakovém nádraží.

Nejprve jsme jeli do Žďáru, kde jsme přestupovali na rych-

lík do Havlíčkova Brodu, a nakonec jsme přestoupili na

vlak do Sobíňova. Odtud jsme šli do vesnice Bílek, kde začala

stezka u řeky Doubravy. Cesta byla zábavná, ale i namáhavá. Zastavili na malé občerstvení na chatě Doubravka a pak se vydali do Chotěboře, kde jsme měli rozchod.

Když jsme se v určenou hodinu zase sešli, přesunuli jsme se na vlakovou stanici a čekali na vlak, který měl deset minut zpoždění. Když vlak konečně přijel, měli jsme jen jednu minutu na přestup v Havlíčkově Brodě. Všichni byli netrpěliví, ale nakonec jsme to stihli. Někteří z nás museli dokonce sedět na zemi ☺.

Ve Žďáru na Sázavou jsme přesedli na vlak do Nového

Města a zbytek cesty už probíhal v klidu. I když byl výlet náročný, tak jsme si to všichni užili. Chtěli bychom poděko-

vat panu učiteli Smékalovi a paní učitelce Janíčkové za trpělivost a za to, že to s námi zvládli...

SALAZAROVA POMSTA ANEB 7.C V JIHLAVĚ

Martina Krejčíková, 7.C

Náš výlet jsme zahájili ve středu ráno 14. června 2017 na vlakovém nádraží. Měli jsme namířeno do Jihlavy, a tak jsme museli dvakrát přestupovat - ve Žďáře nad Sázavou a v Havlíčkově Brodě. Cestou přes Radňovice se k nám připojili ostatní spolužáci.

Po příjezdu do Jihlavy jsme hledali cestu k zábavnímu parku Robinson. Zde jsme strávili

dvě hodiny. Mezi nejzábavnější a námi nejnavštěvovanější atrakce patřily: sopka (vyběhlo

se na ni a pak sklouzlo), zorbing (nafukovací koule, do které se vleze a bojuje se v ní) a šíleně prudká skluzavka, kde si Jakub Hanych dokonce roztrhl kalhoty ☺. Robinson se nám líbil, ale ještě o něco více jsme se těšili do kina.

Před kinem jsme ještě stihli vyjít na bránu Matky Boží v Jihlavě. Po krásném výhledu na celou Jihlavu jsme se přemístili na Masarykovo náměstí, kde jsme dostali krátký rozchod na oběd. Dále jsme navštívili známé jihlavské podzemí s nejpozoruhodnější svítící stěnou.

Zlatý hřeb našeho výletu bylo kino CineStar v City Parku. Šli jsme na film Piráti z Karibiku – Salazarova pomsta. Před filmem si většina nakoupila zásoby jídla a pití. Film se nám

všem líbil. Po kině následoval rozchod v City Parku, kde jsme si každý něco koupili pro radost.

Na vlakové nádraží v Jihlavě jsme se přepravili městskou

dopravou. Do Nového Města na Moravě jsme pak pohodově dojeli osobním vlakem. Výlet se nám moc líbil!

Z VÝLETU S 8.A SE DÁ JET I BEZ BOT

Barbora Špačková, 8.A

Na školní výlet jsme se letos vypravili do Brna. Vyrazili jsme 31. května 2017 a jela s námi paní učitelka Havlíčková a Svobodová.

Nejdřív jsme zamířili do Laser game. Tam jsme se rozdělili na tři týmy. V místnosti, kde jsme hráli hry, byla spousta překážek a zábran. Musím říct, že po první hře jsme byli celkem vyčerpaní, až jsme si mysleli, že se na druhé kolo ani nezmůžeme ☺. Nakonec jsme ale i tu druhou hru úspěšně zvládli.

Po náročném programu v Laser game jsme se přesunuli do JumpParku, kde jsme se rozdělili na dvě skupiny. Jedna se šla s trenérem Lubošem učit salta a druhá šla s trenérem Michalem skákat na trampolíny. Zhruba po třiceti minutách se skupiny prohodily.

Byli jsme už připraveni odejít na vlak, když vtom spolužačka

Tereza Benešová prohlásila, že nemá boty! Půjčila si tam ale nějaké jiné, a tak jsme se tedy mohli přesunout na vlakové nádraží a jet domů.

Podle mě - a myslím si, že s tím souhlasí i moji spolužáci - to byl nejlepší výlet, který

jsem zatím společně se třídou měli. Proto děkujeme naší paní učitelce třídní Radce Havlíčkové. Kdyby se někdo náhodou ptal, tak se Terčiny ztracené boty nakonec našly ☺.

Z KARLA IV. SI 8.B UDĚLALA OMALOVÁNKY

Simona Mojžíšová, 8.B

Ve středu 31. května 2017 se celá třída 8.B sešla na vlakovém nádraží, aby zrealizovala svůj letošní výlet. V šest hodin jsme tedy vyrazili vlakem za dobrodružstvím směrem do Prahy.

Cesta byla dlouhá, ale jako vždy a jako snad všechny třídy

jsem si ji velmi užili. Přibližně v devět jsme dorazili do Prahy.

Čekal nás již domluvený program.

Vzhledem k času, který jsme měli před otevřením muzea voskových figurín, jsme jako první navštívili Palladium. Bylo to ale jen na chvíli, asi po dvaceti minutách jsme vyrazili do zmíněného muzea. Zde nám paní učitelky rozdaly vstupenky a my jsme vyšli obdivovat figuríny, které byly úplně jako živé. Muzeum mělo několik pater, a proto jsme měli na obdivování více času.

Po muzeu voskových figurín nás čekala prohlídka nového pražského muzea. Nese název

Dům U Zlatého prstenu. Zde nás čekal výukový program o Praze a Karlu IV. s průvodcem. Na začátku výstavy nám průvodkyně rozdala pracovní listy, které jsme měli v průběhu vyplňovat. Z pracovních listů se však u mnohých staly omalovánky 😊. Vzhledem k tomu, že muzeum bylo otevřeno v zimně, chyběly v budově okna nebo klimatizace. Několika žákům se udělalo z místního ovzduší nevolno, a proto se paní učitelky domluvily s paní průvodkyní, že program zkrátíme.

Ke vstupu z Grévinu (muzeum voskových figurín), jsme dostaly i vstupenky na projížďku parníkem. Několik jedinců ale po projížďce po Vltavě proneslo, že parník jel tak pomalu, že nás předjížděly i labutě ☺. Byla to odpočinková plavba, a proto jsme se mohli s chutí vydat do muzea čokolády.

Na začátku byla v muzeu pouze expozice o čokoládě. Poté na nás ale čekaly automaty s ochutnávkou čokolády z různých zemí, která byla velmi dobrá. Měli jsme taky možnost zhlédnout film o čokoládě a podívat se na to, jak se vyrábí pralinky z pravé čokolády.

Jelikož jsme ušetřili trochu času, měli jsme možnost navštívit ještě jednou Palladium. Potom už nás čekala jen cesta domů, kterou jsme si náležitě užili. Výlet se nám jako vždy vydařil, přálo nám i počasí. Doufám, že i náš poslední výlet příští rok bude stejně vydařený.

DO JUMPPARKU ZAMÍŘILA I 8.C

Aneta Košťálová, 8.C

Na školní výlet jsme vyrazili do Brna. Ve čtvrtek 8. června 2017 jsme se všichni ráno sešli na vlakovém nádraží. Tentokrát jsme ani nemuseli čekat na žádné opozdilce a v klidu jsme odjeli osobním vlakem do Tišnova, kde jsme přestoupili na rychlík do Brna.

Jako první jsme navštívili kostnici a někteří se šli i podívat do kostela, který byl hned vedle. V kostnici se mi líbilo asi nejvíc a odvezla jsem si tam odtud i Karla, malou sádrovou lebku ☺. Po kostnici jsme měli krátký rozchod na náměstí Svobody.

Dále jsme měli na programu největší atrakci - JumpPark. Měli jsme tam být hodinu, ale někteří byli unavení už po deseti minutách ☺. Kromě skákání a dělání různých triků na trampolínách jsme mohli skákat i do molitanových kostek. Tam jsme strávili i většinu času. Největší námaha byla bezesporu dostat se z kostek ven.

Po JumpParku jsme se doslova doplazili do Vaňkovky. Tam jsme si odpočinuli, nabrali síly, a pak se šlo utrácet - většinou za jídlo. Zpáteční cestu jsme tak nějak prospali nebo jsme si povídali.

Všichni jsme dorazili v pořádku a živí, ačkoli jsme tomu po JumpParku tak úplně nevěřili

☺. V Brně se mi líbilo a myslím, že ostatním taky.

9.A SI ZAHRÁLA ÚNIKOVKU

Kristýna Janečková, 9.A

Letošní výlet 9.A začal na vlakovém nádraží, kde jsme měli sice sraz v 7.45, ale někteří nejmenovaní z nás tam stepovali už o půl hodiny dříve. Jako obvykle nejpozději přišli ti, co bydlí nejbližší. Když už jsem byli všichni, nasedli jsme do vlaku a vydali jsme se směrem do Žďáru nad Sázavou.

Ve Žďáře jsme přesedli na rychlík, který nás dovezl do Brna. Tam jsme se pohybovali hromadnou dopravou, až jsme

dorazili na místo, kde se dají zažít únikové hry. Už předem jsme byli rozděleni do tří skupin a každá skupina byla po-

slána na jednu únikovku. Jejich názvy mnohé napovídaly, a tak jsme si mohli vybrat mezi Bunkrem, Magií a Technikou.

Po skončení hry jsme se přesunuli na Laser game. Všechny nás to strašně bavilo. Unavení a zpocení jsme se dobelhali k Vaňkovce, kde jsme dostali rozchod. V 15.40 jsme se tramvají přesunuli na nádraží v Králově Poli, zde jsme nastoupili do vlaku a zamířili domů. Pro někoho z nás byla cesta nejzajímavější část z celého výletu. Hlavní je, že jsme výlet přežili bez zranění ☺.

QUICKGAME S 9.B

*Filip Kadlec, Kristýna Jáchová,
Kateřina Hrdinová, Patrik Šoustar, 9.B*

Milá paní učitelko,

chtěli bychom Vám poděkovat za zrealizování našeho posledního školního výletu. Viděli jsme krásný pohled na Prahu z Petřínské rozhledny, kam jsme vyjeli místní lanovkou. Někteří měli strach vyjít úplně nahoru na rozhlednu, ale nakonec jsme to všichni zvládli. Až na Naty a Simču.

Sranda byla, když jsme navštívili Zrcadlové bludiště. To byla vážně legrace. Když jsme šli na metro, potkali jsme revizory, kteří kontrolovali jízdenky. Nás ale nakonec nekontrolovali, protože naznali, že naši paní učitelce věří ☺.

Metrem jsme se přesunuli na Quickgame. Nejdříve jsme se vylekali, kam to vlastně jdeme, protože to kolem vypadalo jako na skládce. Když jsme ale vstoupili dovnitř, byli jsme mile překvapeni. Moc se nám

tam líbilo, i když celá hra byla hodně namáhavá. Nikdy na to nezapomeneme.

Do Palladia jsme opět jeli metrem. Všude byly jezdicí schody, které se nám moc zalíbily. A tak jsme několikrát jeli nahoru a dolů ☺. Paráda! Všichni jsme se těšili na jídlo a nákupy,

ale nakonec jsme byli rádi, že si můžeme konečně sednout. Byli jsme opravdu hodně unavení.

Na tento výlet prostě nezapomeneme. Byl poslední, ale vzpomínky zůstanou navždy. Ještě jednou Vám moc děkujeme za tento úžasný výlet...

9.C U LENNONOVY ZDI

Kristina Poulová, 9.C

Ve středu 7. června 2017 jsme se brzo ráno sešli u kulturního domu, kde začínal náš poslední společný výlet. Jeli jsme vlastním autobusem, tudíž cesta proběhla vcelku klidně.

Jako první nás čekal JumpPark na Jarově. Když jsme přišli dovnitř, nejdříve jsme se převlékli a potom nás čekala krátká bezpečnostní přednáška. V podstatě to bylo samé „nedělejte tohle, nedělejte tamto“, a jak jsme se brzo sami přesvědčili, bylo nemožné tyto pokyny dodržet ☺.

Přes všechny trampolíny si naši největší přízeň získal bazén s pěnovými kostkami, do kterého jsme na konci všichni hromadně skočili - což v některých případech nebyl dobrý nápad, protože určití jedinci zapadli tak dokonale, že jsme si mysleli, že už je nikdy nevytáhneme ☺.

Po JumpParku jsme se tramvají a krátkou chůzí přesunuli na Malou Stranu, kde jsme se pokoušeli najít známou Len-

nonovu zeď. Po asi třech „údajných“ Lennonových zdech jsme konečně našli tu pravou. U ní vznikly krásné fotky a užili jsme si nádherné atmosféry za přispění pouličního umělce, který hrál právě Lennonovy písně.

Najednou z ničeho nic Terka Halová vytáhla z tašky modrý sprej a začala sprejovat na zeď. Samozřejmě každý si musel hned něco taky nasprejovat, takže celá SP13 sprejovala Lennonovu zeď a asi jsme byli tak zajímaví, že si nás dokonce jedna Číňanka na památku musela vyfotit ☺.

Poté jsme se přesunuli na Náplavku, kde jsme nasedli na loď a zamířili jsme směrem ke Kampě. Cestou nás čekala krátká přednáška o historii Vltavy a po ní výborný raut.

Po jídle jsme si všichni nabrali tolik zmrzliny, kolik jsme chtěli, a šli jsme si sednout na palubu, ze které jsme měli nádherný slunečný výhled.

Dále nás čekalo kino v obchodním centru Nový Smíchov, ve kterém jsme si vybrali nové Piráty z Karibiku. Samozřejmě jsme si nemohli odpustit kýble s popcornem a kolou ☺. Když Báře na konci ukápla slzička, byl čas jít dál...

A tak jako poslední jsme si užili nezapomenutelný západ slunce nad Prahou na Vyšehradě. Za tmy jsme se vrátili k autobusu a vydali se na cestu zpět. Při cestě domů naši nudu zahrnala hra Pravda nebo úkol a o půl druhé v noci jsme byli zpět v Novém Městě. Tohle byl náš poslední, za mě nejlepší výlet s SP13...

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

OSLAVA DNE DĚTÍ

Mgr. Jana Láchová

Čtvrtek 1. června 2017 byl Dnem dětí. Paní učitelky záměrně na tento den v předstihu zajistily celodenní program pro děti, aby s nimi jejich svátek oslavily. Všichni společně jsme se tedy vydali na školní výlet do nedalekého Šiklova mlýna...

Hned u pokladny jsme obdrželi předem objednané „šikláky“, kterými jsme měli zajištěné vstupy na atrakce ve westernovém městečku. Ty už jsme si museli sami hlídat. Cestou do městečka obě naše třídy luštily westernový kvíz – musely zaškrtnout správné odpovědi ze tří možností.

Do městečka jsme dorazili jako první ze všech škol, tak jsme si v klidu dali svačinu, zjistili, co mají v obchůdkách, jakou zmrzkou se můžeme osvěžit ☺. Zakoupili jsme si jízdenku u průvodčího a spo-

lečně se usadili na sedadla vláčku Union Pacifik. Jízda

kolem městečka byla nádherná, někteří během dne jeli i víckrát.

Po jízdě nás čekala cesta ke zlatokopům, kde jsme si sami vyzkoušeli rýžování zlata. Do indiánské vesničky jsme přišli jako jedni z jejich obyvatel - nasadili jsme si na hlavy naše čelenky s pery a „bratry“ jsme uvítali našim pokřikem. Asi jsme se líbili ostatním hostům, protože se hned ptali, kde takové čelenky prodávají, že by je také chtěli mít ☺.

U týpí nám indiáni vyprávěli o historii indiánských kmenů,

o jejich způsobů života a kultuře. Nahlédli jsme i do stanu, prohlédli lůžka, zbraně, nádoby, kůže... Vrátili jsme se zpátky do městečka a naše šikláky se začaly vytrácet – každý si vybral podle svého: lukostřelbu, jízdu na koni, obří skluzavku, zrcadlové bludiště, jízdu na „býkovi“... Další šikláky jsme si mohli zakoupit v bance, tak jsme si atrakci náležitě užili.

Také občůdky nás lákaly, hlavně pistolky a výrobky vyrobené z kůže. V amfiteátru jsme sledovali příběh z Divo-

kého západu, kde se proháněli kovbojové na koních, viděli jejich dovednost s lasem a nechybělo odhalení zloduchů šerifem. Tajil se nám dech, když lama přeskakovala jednu z malých diváček, obdivovali jsme i ohňové výbuchy kůlny a studny. To voda stříkala až na diváky...

Velké překvapení bylo, že naše 1. třída byla společně s dalšími třemi školami vylosována jako vítěz v kvízu! Ale ještě to nebylo všechno – třídní učitelky s jedním vybraným žákem na zádech musely před saloonem

oběhnout danou metu, a kdo vyhrál, dostal teprve odměnu ☺! Nebylo to tak snadné, zvláště když soupeři byli silnější a běh v písku také není nic moc. Ale HURÁ!! Paní učitelce Láchové s prvačkou Štěpánkou se to podařilo a získaly cenu pro školu.

Po představení jsme ještě doutratili šikláky a někdo i zbývajících peníze a vydali se na parkoviště. Domů jsme dojeli v pět hodin plni pěkných dojmů...

BOJ O PERA VRCHOLÍ

Mgr. Jana Láchová

Naše celoroční indiánská hra dospěla do svého závěru. Školní chodba se pyšní krásnými indiánskými obrazy a rekvizitami. Vyjímají se dva krásné barevné totemy, které jsme si dělali sami...

Skládali jsme barevné obrázky hlav posvátných zvířat - sovy, orla, tygra, bizona, hada a ty pak umístili na kmen. Na vrcholu totemu dohlíží na tábor s rozevřenými křídly orel. Na-

hlíží do tee-pee, cítí vůni pokrmů připravovaných ženami, z výšky vidí, jak se muži chystají na zítřejší lov. Ze skály nad řekou si také mírovou pohodu vychutnává posvátný pták

Arax. Pozoruje, jak malí indiáni z kmene Slavačů překonávají v kajaku nebezpečný proud Veliké řeky (v lodi jsou indiáni s opravdovými portréty všech dětí). Arax bdí nad klidem celé

indiánské vesnice a přeje si, aby takový klid byl stále.

Naše indiánské obleky zdobí krásné nákrčníky, které jsme si vyrobili ze zubů ulovených zvířat. Klidný spánek nám zajišťují lapače snů. Ráno čilí a svěží můžeme plnit další úkoly. Však nám za splnění přibývají další pera do čelenek.

4. PERO - CESTA SOVY

Získat další pero do čelenky nám dalo pořádně zabrat. Čekalo nás pět úkolů a ne všem se je podařilo splnit tak, že pero získali.

První úkol - museli jsme přenést „hořící“ oheň mezi dvěma hranoly z určeného místa do tábora, přitom přelézat kopce v daném čase jedné minuty. Ruce se trásly, kolena klepala, ale nakonec jsme všichni tento úkol zdárně zvládli. O to horší byla další část. Tady jsme museli na čtyřech stanovištích ukázat, jak jsme zdatní v matematice.

1. Zapsat počet dětí na obrázku, které mají masku indiána, počet dětí v masce kovboje a dětí, které jsou bez masky. Byl pro někoho z nás oříšek. A přitom stačilo se jen pozorně dívat a počítat do deseti.
2. Spočítat na terči, kolik bodů svými šípy nastříleli indiáni Dlouhý vlas, Rychlý šíp, Ptačí pírkó, Divoký jestřáb a Černý sup. Tady jsme se

tedy pořádně zapotili!

3. Zapsat, kolik čtverců, obdélníků, kruhů a trojúhelníků vidíme na čelence indiána – i tady někdo z nás chyboval.

4. Na indiánském totemu jsme měli spočítat pět příkladů a výsledky zapsat do „svých“ totemů.

Po odevzdání vyplněných listin bylo hned jasné, že někteří z nás mají v tomto předmětu co dohánět! Bodování bylo přísné – mohli jsme ztratit pouze tři body. Jak to dopadlo? Jen sedmnáct z nás se může pyšnit dalším perem. Plný počet bodů dosáhl jen jediný indián - Lukáš Brož (1. roč.) ☺!

5. PERO - CESTA ŽÁBY

Získat další pero do čelenky bylo daleko jednodušší. Nejprve jsme indiánskou zbraní - lukem a šípy - měli zasáhnout zajatého bílého muže - kovboje, který byl uprostřed tábora přivázán k mučednickému kůlu. Zjistili jsme, že střelba

z luku není úplně jednoduchá. Kovboj se nám při každém našem špatném zásahu smál

z nás byl slepý vlk, ten měl zavázané oči, druhý byl navigátor. Úkolem navigátora bylo

role ve dvojici vyměnila - z vlka byl teď navigátor a naopak. Šlo se stejnou cestou, jenže v opačném pořadí.

V další části jsme museli správně zařadit devět indiánských kreseb s významy slov. Kresby dlouho visely na naší chodbě, proto jsme mohli dost dlouho trénovat, abychom měli plný počet bodů. Zdálo, že to pro nás bude hračka. Ale jak jsme se mýlili!

Třetí úkol byl zase k přemýšlení, museli jsme vyřešit rébus - spojit stopy zvířat s písmeny a řešení zapsat do listiny. Jak jsme dopadli? Novým perem do čelenky se může pyšnit jen třináct indiánů. No, nedá se nic dělat, pravidla jsou přísná...

zlověstně do očí. Ale naštěstí jsme měli čtyři šípy a hodně z nás mělo i tři dobře mířené rány, někdo dokonce všechny čtyři.

Druhým úkolem bylo složení puzzlí s obrázkem indiánské vesnice v daném limitu. I když jsme byli trochu nervózní, kupodivu nás naše prstíky poslouchaly a všichni jsme obrázek sestavili. Jak to dopadlo? Body byly pečlivě sečteny a světě – div se! Při nástupu nám náčelník úplně všem radostně předával další barevnou čelenku ☺. Poprvé všem za celou soutěž! Kdyby to bylo tak v další cestě...

6. PERO - CESTA LIŠKY

Získat další pero do čelenky bylo trochu těžší. Čekaly nás tři úkoly, které nám opět zamotaly hlavu. Nejprve jsme v tělocvičně hledali noru lišky. Utvořili jsme dvojice, jeden

dovést slepého vlka k noře lišky v co nejkratším čase.

Ovšem cesta byla plná překážek, které slepý i němý vlk musel překonávat. Přelézt švédskou bednu, podlézt kozu, přenést kosti do skrýše, najít lavičku a dojít po ní až k noře lišky mohl zvládnout jen podle přesných pokynů svého navigátora. Tady záleželo na bohatství slovního projevu každého navigátora a na rychlé reakci vlka.

Ozývaly se zoufalé výkřiky vodícího z dvojice: „Kam jdeš? Ne, pojď sem! Ke mně! Kousek sem. Ne, běž jinam! Šlápni vedle! Lez sem! Podlez to! Chytni to! Dej to sem! No, kam jdeš? Copak mě nevidíš?“ A ještě lepší hlášky: „Říkám vpravo, ale myslím vlevo, chápeš to?“ Zmatený vlk by klidně odešel ven z tělocvičny ☺.

Po vytáhnutí lišky z nory (byla opravdu z pravé liščí kůže), se

7. PERO - CESTA LVA

Opět jsme museli plnit několik úkolů. Nejdříve jsme oblečení do indiánských krojů odešli na místní hřiště. Tam jsme do vyznačeného kruhu museli vhodit co nejvíce oštěpů.

Úkol se to zdál být snadný, ale ukázalo se, že to tak není. Mezi našimi indiány bylo dost těch, kterým všechny oštěpy minuly kruh a nezískali ani jediný bod.

Žáky 4. ročníku čekal ještě další, třetí úkol. Měli vyluštit pět rébusů a řešení zapsat do své listiny. Proč jen žáci 4. ročníku? Tato školní hra bude pokračovat ještě v příštím roce,

byl u některých kámen úrazu. Buď nečetli pozorně pokyny na jednotlivých listinách nebo mají mezery v přírodovědě. Přece poznat stáří stromů podle letokruhů na pařezech a následně vyluštit tajenku - to by dokázali i žáci nižších ročníků... Maximální počet bodů získali jen tři žáci z dvanácti: Adam Straka, Sam Matáš a Bára Mádlová.

V další části jsme zase zapojili hlavu. Náčelník nám napsal indiánským písmem vzkaz, na který jsme museli napsat odpověď. Ovšem zase v indiánském písmu. Tak jsme luštili, kreslili znaky a hlavně přemýšleli. Ne každý napsal správnou odpověď. Škoda, proto nemohla být rozdána nová pera všem.

a jak známo, my se se čtvrtáky musíme letos rozloučit. Proto si jen oni už teď vyřešili rébusy, aby viděli, jak na tom jsou. Všichni ostatní se mohou těšit v dalším roce.

Každý čtvrták musel prokázat samostatnost při postupu v řešení podle návodu. Tady

8. PERO - CESTA MEDVĚDA

Ještě nás čeká v tomto roce poslední cesta - Cesta medvěda, abychom získali poslední 8. pero do čelenky. Musíme si zapamatovat co nejvíce indiánských přezdivek spolužáků a ukázat statečnost. Protože tuto cestu budeme plnit až v samotném závěru školního roku, dozvíte se, jak dopadla, až v dalším čísle Puclíku. Velký Manitou si odvede jen nejodvážnější a nejlepší Slavače, kteří mu pomohou v bojích proti bledým tvářím.

Howgh!

SVĚT PONÍKŮ ZACHRÁNĚN

Ivana Staňková

V naší školní družině jsme úspěšně ukončili celoroční hru, která spočívala v tom, že se děti postupně setkávaly s poníky, kteří představovali různé lidské vlastnosti. Učily se při ní respektovat sebe samotné a zároveň chápat a přijímat druhé takové, jací jsou. Cílem hry bylo ukázat dětem prostřednictvím poníků správný příklad, jak by se lidé k sobě mohli a měli chovat...

BŘEZEN

Big McIntosh - „Velký Meko“ - je pracovitý silák, který miluje své hospodaření na farmě a moc toho nenamluví... Začali jsme si tedy víc všimnout probouzející se přírody - poznávali jsme na vycházkách ptáky, mladé rostlinky či změny na stromech, sledovali jsme práce na polích a zahradách, počasí, povídali si o zvířecích mláďatech.

V družině jsme si vyseli semínka ředichy a čekali, za jakou dobu si můžeme pochutnat na mladých výhoncích. Kluci s chutí kreslili zemědělské stroje, stavěli jsme z víček květiny, kreslili skřítky, kteří „tvoří jaro“, vyráběli jarní dekorace na výzdobu družiny. Protože toho Meko moc nenamluví, zkusili jsme se i my domlouvat beze slov - naučili jsme se prstovou abecedu jednoruční i dvouruční. To byla legrace, když nás prstíky nechtěly poslouchat...

Během celého března jsme v tělocvičně i venku plnili disciplíny „Siláka družiny“. Poprvé za dobu našeho soutěžení nezískaly některé děti dostatek razítek do Ponydeníčku a Me-

ky se nemohl vrátit mezi kamarády do Světa poníků!

Zaskočené děti tři dny společně přemýšlely, jak to napravit - při hlasování z několika jejich návrhů vyhrál nápad Honzíka: všichni musí absolvovat překážkovou dráhu v přírodě nazvanou Cesta pro záchranu Mekyho. Nakonec nás tedy Meko naučil ještě něco navíc - umět se domluvit a táhnout za jeden provaz...

Naše březnové a aktivity můžete vidět zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=xLUPd4EHUg8&feature=youtu.be>

DUBEN

V dubnu jsme se pustili do záchrany Sweetie Belle. Je to malá poníčka, která ještě nemá svoje znaménko, teprve se snaží přijít na to, v čem je talentovaná.

Na nás bylo, abychom jí nějaké znaménko navrhli. Nakonec jsme se dohodli na

notičce, protože ráda zpívá.

To bylo impulsem k zamyšlení i pro nás - povídali jsme si, radili se a vymýšleli, v čem je kdo dobrý a jaké by bylo jeho znamení. Podle toho mohl každý svůj talent předvést - vyrábělo se, cvičilo, zpívalo, vařilo, hrálo na klavír i tančilo. Dubnový Den Země jsme spolu s Bellou oslavili soutěžením, obrázky a spoustou kvízů a doplňovaček.

Vymysleli jsme vlastní verzi soutěže Milionář a uspořádali výstavku, protože „přátelská výzva“ na duben zněla: vytvoř něco z odpadového materiálu. Po březnovém neúspěchu při sbírání razítek jsme se hodně polepšili a tentokrát se mohla Bella bez problémů vrátit mezi kamarády do Světa poníků.

Dubnová činnost na videu:

<https://www.youtube.com/watch?v=oy5T3QRnbg0&feature=youtu.be>

KVĚTEN

Duhová Dáša je nebojácná, věrná, taky umí létat a tím tvoří duhu. Z těchto vlastností a dovedností jsme vycházeli při našich činnostech. Nakreslili jsme si její znamení (duhový blesk a bílý mrak) a věnovali se počasí -

učili a vysvětlili jsme si značky, vytvářeli vlastní, zapisovali každý den, jak je venku. Taky jsme si vytvářeli duhu – z více, kreslenou, mícháním barev, výrobou duhových náramků a přívěsků...

Na Svátek matek jsme se rozhodli, že našim maminkám sneseme „modré z nebe“. Přátelská výzva tedy spočívala v tom, že darujeme mamince něco neobvyklého a nečekaného - kromě srdíček a přání, která jsme vy-

ráběli. A tak se maminky dočkaly úklidu pokojíků, květin, neobvyklých výrobků či snídaně s kávou do postele.

Další Dášinou dovedností je létání. Vyráběli jsme tedy vlaštoky a uspořádali velké závody o nejrychlejší i nejkrásnější vlašťovku. Povídali jsme si, co to znamená věrnost. A protože se právě konalo mistrovství

světa v hokeji, uvědomovali jsme si věrnost na příkladu fandění jednomu týmu – kluci i holky kreslili dresy, vlajky, sestavovali tabulky a hlavně fandili! Duhová Dáša se vesele vrátila mezi kamarády do Světa poníků.

Naše květnové aktivity si můžete připomenout zde.

<https://www.youtube.com/watch?v=IAByJm5E8cM&feature=youtu.be>

ČERVEN

Kdo jiný by mohl zakončovat naše roční setkávání s poníky, než Malička Pája. Je totiž veselá a bezstarostná – stejně jako děti při očekávání dvouměsíčních prázdnin. K tomu miluje oslavy a ráda peče dobroty. Na tohle všechno jsme se v červnu těšili.

Oslavili jsme Den dětí kreslením na chodník a teď vymýšlíme dobroty, které si na závěrečnou oslavu upečeme. Přecházkáme jazykolamy, kterými bavíme kamarády. Hrajeme hry oblíbené na oslavách – s balónky, vtipné soutěže apod.

Těšili jsme se na zábavný program si pro nás již tradičně

připravují čtvrťáci na rozloučenou.

Shrnutí našeho červnového, ale i celoročního snažení si můžete prohlédnout zde:

<https://www.youtube.com/watch?v=3bxJykEurEs&feature=youtu.be>

ZÁVĚR

A jsme u konce! Po sečtení razítek za měsíční plnění úkolů, za soutěžení a za mimořádné aktivity bylo jasno... Vítězi celoroční hry se stali:

1. Adam Straka, 4. ročník

2. Florián Tecl, 4. ročník

3. Hana Košťálová, 3. ročník

Vítězové byli dostatečně pochváleni a odměněni a ti, kteří nasbírali nejméně osm nálepek z deseti, byli hledat poklad. Nyní se všichni ještě těšíme na balíček dárků od autorů projektu My Little Pony.

V posledních dnech školního roku se ještě rozloučíme s kamarády ze 4. ročníku, pro které máme připravená trička a pamětní list...

A pak hurááá na prázdniny!

EXKURZE DO PRAHY

Lucie Šustrová, 3. ročník

V úterý 20. června 2017 jsme se ráno v 6.00 hodin sešli před školou. Nasedli jsme do aut a odjeli do Žďáru, odkud jsme rychlíkem pokračovali v naší cestě do Prahy...

Z hlavního nádraží jsme šli na Václavské náměstí, prohlédli si sochu svatého Václava a pak pokračovali pěšky na stanici metra Můstek. V metru jsme se naučili označit jízdenku a už se mohli těšit na jízdu metrem.

Pro většinu z nás to byla první jízda!

Od stanice Malostranská jsme stoupali po Zámeckých schodech na Pražský hrad. Před vstupem jsme museli ochrance

ukazovat naše batohy, abychom mohli pokračovat dál. Nejdříve jsme navštívili Chrám svatého Víta a pak Zlatou uličku. Tam se nám líbila výstava Brnění v hradbách a podívova-

li jsme se nad velikostí domečků.

Ve věži Daliborka nás trochu vyděsila hladomorna a mučící nástroje. U hlavní brány jsme se vyfotografovali se stráží a s radostí uvítali kropící vůz –

za 35,- Kč) a pak vylezli na rozhlednu. Měli jsme krásný pohled skoro na celou Prahu. Viděli jsme Karlův most z výšky, Národní divadlo, Vltavu....

V Zrcadlovém bludišti a hlavně u zakřivených zrcadel jsme

chy, vystavované zboží ve stáncích a poslouchali hudebníky. Moc se nám líbily lodě na řece, které vozily turisty.

Karlův most jsme opustili a úzkými uličkami jsme došli na Staroměstské náměstí. Jako by tam věděli, že právě přicházíme zmoženi vedrem a že potřebujeme zase něco na osvěžení - jeden pán tam stříkal hadicí déšť – to bylo něco pro nás. Jeden by si myslel, že jsme právě vylezli z rybníka ☺.

Ve tři hodiny jsme na orloji pozorovali dvanáct apoštolů a zvonící smrtku. Ze stanice Staroměstská jsme dojeli do Holešovic, odtud na Výstaviště do Mořského světa. Tam jsme viděli žraloky, barevné rybičky, rejnoky, piraně, morény...

Poslední návštěva bylo občerstvení v McDonaldu, kde si každý koupil něco dobrého podle své chuti. Metrem jsme dojeli na hlavní nádraží a odtud rychlíkem zpět domů.

Výlet do Prahy se nám moc líbil a věříme, že se do našeho hlavního města zase brzy podíváme...

bylo právě poledne a sluníčko ukazovalo svoji sílu ☺. Rázem jsme vypadali jak zmoklé slepice, ale bylo nám moc fajn. Však jsme zchlazení potřebovali – čekala nás cesta do kopce na Petřínskou rozhlednu.

Tam jsme nejdříve museli ochutnat zmrzlinu (asi s pražskou přírazkou - jeden kopeček

se nasmáli. Jednou jsme byli tlustí, pak malí, hned zase hubení a velcí, naše ruce měly dlouhatánské prsty, měli jsme trpasličí postavu s velkou hlavou...

Když jsme se blížili ke Karlovu mostu, přibývalo moc lidí. Hlíдали jsme si paní učitelky a přitom jsme si prohlíželi so-

PODVEČERNÍ ČTENÍ

Ivana Staňková

S OTEŠÁNKEM PO EVROPĚ...

Zachránit Evropu před Otesánkem! Tak zněl úkol našeho posledního Podvečerního čtení ve Slavkovicích. Tatínek našich žáčků, pan Zdeněk Straka s manželkou, nám přišli před-

stavit vlastní pohádku o Otesánkovi trochu jinak...

S pomocí knížky Malý mezinárodní mistr šéfkuchař jsme navštěvovali s nenasytým Otesánkem evropské země

a povídali si o jejich typických jídlech. Pokud děti dobře poslouchaly a odpovíděly správně na otázky, byla země zachráněna a Otesánek musel jít domů. Teď už víme, co patří

do šopského salátu, kde se vyráběla první čokoláda, co je polský bigos nebo z jakého masa je pravý vídeňský řízek... Za správné odpovědi děti získávaly vlajky zemí s přáním „dobré chuti“ v příslušném jazyce.

Nakonec byly odměněny i diplomy, a protože jim také po dlouhé evropské cestě pořádně vyhládlo, mohly si smlsnout na mufinách od paní Strakové. Výlet s Otesánkem po Evropě nás všechny hodně pobavil i poučil, takže jsme se rozchá-

zeli do nevlídného počasí s dobrou náladou.

Tímto setkáním jsme také zakončili 8. ročník našeho Podvečerního čtení a děti prý už se těší, kdo nás navštíví v příštím školním roce...

TÝDEN ČTENÍ DĚTEM

Nečekaným závěrem letošního Podvečerního čtení, které se koná na naší škole ve Slavkovicích již 8. rokem pod záštitou projektu Celé Česko čte dětem, bylo pozvání na slavnost zahájení Týdne čtení dětem, které se uskutečnilo 29. května ve Žďáru nad Sázavou. Akcí provázel herec a moderátor Lukáš Hejlík.

Společně se zakladatelkou a ředitelkou projektu Evou Katrušákovou slavnostně odstartovali 7. ročník Týdne čtení dětem - týden čtení, besedování, hraní a sdílení po celé České republice. Naši žáci byli předem vybráni, aby tradiční společnou četbou básničky Nemaľujte čerta na zeď od Jiřího Žáčka týden zahájili. Pro děti z 1. stupně vystoupila a četla ze své knížky spisovatelka Klára Smolíková, herci z Divadla Slunečnice Brno zazpívali písničky z pohádek. Členové souboru scénického čtení Listování (Lukáš Hejlík

a Alan Novotný) ztvárnili knížku Dobrodružství strýčka Ludvíka, se kterým jim vtipně a nápaditě na pódiu pomáhaly i naše děti.

Závěrem si všichni v sále mohli zasoutěžit o pěkné ceny. Po skončení akce dostalo každé dítě knížku od nakladatelství Albatros, Mladá fronta nebo Edice české televize.

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 88 – červen 2017

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Kristína Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Simona Pivková, Jakub Starý, Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librova, Aneta Košťálová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 88 vyšlo 26. června 2017 v nákladu 35 výtisků